

κατὰ χλασὶν. ὅδ' ὅλως ἐξ ὁσίαν ἔχει κατὰ τινός.
 βλέποντες ἡσυχασμένοι τ' ἡσυχῇ ἐν τοῖς τοιούτοις
 λογισμῶν ἀποσρέφον καὶ ἡσυχασμένοι. ὅτως τ' ἄλλοι
 ἰωβ δούλον ὁ ἐχθρὸς πόλιν περὶ μένον ἀνεχώρησ' ἀπ'
 αὐτοῦ. τ' ὅς ἰσάων γυνὴ ἄρῶν αἰχμαλώτισ'. ὥς εἰ
 δέχομεν κατὰ τὸν τῷ ἐχθρῷ, λογισμῶν, αἰετὰ
 τῷ πῦρ. ἐξ ὀφθαλμοῦ. ὥς κρυπνὴ ἰατρία δαιμόνων παίγνια,
 ἐμῶν φθόγγων αὐτοῦ, ἢ δ' ὁκνῶντας. εἰσὶ γὰρ αὐ-
 τοὶ δαίμονες, κατὰ πρῶτον, προσδοκῶντες αἰετὰ τῷ πῦρ
 μασιμῶν αὐτῶν πῦρ. ἐπεὶ τῷ πρὸς ἀσπίδα ἔχει
 ὡς αὐτῶν παρ' ἐαυτοῖς ἰσχυρῶν. ὅς τις θω-
 γασία γλῆνῃ, μὴ περὶ κατὰ πῦρ τῶν ἐν δειλίᾳ,
 ἀλλ' ὅποια ἂν ἦ, δαρῶν ἐρωτᾷτ' ἐρωτῶν. τίς εἰ σὺ,
 ἐπὶ δὲν, καὶ ἐάν μὲν ἦ ἡμεῖς ὅππασι. πηροφροσύνη
 οὐ, καὶ τ' ἐβόου. οὐ εἰς χάρι' μεταστέλλουσιν. ἔδν
 δὲ δ' ἡβολικὴ τίς, ἀλλ' ἡ ἀσπίς, βλέπεις, ἐξ ἑω-
 μέν τῷ δ' ἡμεῖς. ἀπὸ τῆς γὰρ τῷ πῦρ, τῷ δ'
 πωδάνεας τίς εἰ, ἐπεὶ. ὅτως ὁ μὲν τῷ ναυὶ ἰσχυρῶς
 μαδων ἐρωτᾷ. ὅς ἐχθρὸς ἡμεῖς ἀσπίς ἐρωτᾷ τῷ πῦρ,
 τ' Δανιὴλ. τῷ δ' ἡμεῖς τῷ ἀνδρὶ πάντες

ἔχαιον. ἔτ' μὲν ὁ ἔργου ἡς ἀρετὴν ἔχον, ἰδὼν ἡ
ὀλιγῆρίδα παρεκλείτο, ἔτ' ἄλλων ἡ οἰήσις ἐπάνετο,
πάντες δὲ ἐπὶ θούλῳ καὶ βαφρῶν τ' δαιμονικῆς ἐπι-
βουλῆς, θαυμάζοντες τὴν δοθεῖσαν παρὰ τοῦ κυρίου
ἰωάννου εἰς τὴν δὲ χάριν ἰωάννου ποδῶν.

Κὼν δὲ τῶν τοῖς ὅροις μοναστήρια ὡς σκηναὶ πεπλη-
ρωμέναί εἰσι χερῶν, ψαλμῶν, φιλολογῶν,
νυκτόντων, ὁρχομένων, ἑσπερίων ὡς τῆς τῆς
όντων ἐλπίδι, καὶ ἐργαζομένων εἰς τὸ ποιεῖν ἐλεημο-
σύνας, ἀγαπῶν καὶ συμφωνῶντες εἰς ἀλλήλους.
Καὶ ὡς ἀληθῶς ἰδεῖν ὡς ἄνθρωποι καὶ ἑαυτοὺς
ἔχον θεοσεβείας καὶ δικαιοσύνης. οὐκ ὡν γὰρ ἐκεί-
νοι ἀδικοῦμεν, ὅτι μέμψις τοῦ ἁγίου. ἀλλὰ πᾶσι μὲν
τῶν ἀσκητῶν, ἐν δὲ τῶν πάντων εἰς ἀρετὴν καὶ φρόνησιν,
ὡς ἰδόντες τινὰ τὰ μοναστήρια, ἔτι τοιαύτην
μοναχῶν τάξιν, ἀναφωνήσας καὶ εἰπὼν, ἐκαστοὶ
οἱ οἴκοι οὗτοι, αἱ σκηναὶ οὗτοι ἵνα ὡς νάσαι σκιά-
ζονται, ἔσονται πρὸς ἀδείας ἢ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ
αἱ ἐπὶ ξηρῶν, ὡς κέδραι πᾶσι ὕδασι. **Κ**αὶ αὐτὸς
μὲν τοῦτον δὲ καὶ ἑαυτοὺς ὁμιλοῦντες ἐν τῇ αὐτῇ

μονασιεὶ ἐπέλειπτεν ἀσκησὶ, καὶ ἡμῶν τὸ ἐξέ-
ναλιν ἐνδυμῶν τ' ἐν ὀργάνων ἀεὶ, τ' ἵππον ἔχων
ἐπὶ τῶν, καὶ σὺ πῶν τὸν ἐφ' ἡμῶν ἀπὸ βίον, ἔμνη-
ἐαδίεν, καὶ κομῶν, καὶ ἡ τ' ἄλλ' τῶν σώματι ἀνά-
κως ἡσυχίαν το λυγρόν τ' ἡ ψυχῇ νοεῖ. πολλάκις
γὰρ καὶ πολλῶν ἀπὸ μοναχῶν μὴ ἐσθί, ἀναμνηθεὶς
τ' πνευματικῆς τοφῆς πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ μετὰ ἀπὸ
αὐτῶν ἀπὸ τῶν νομίζων ἐρυθρῶν εἰ βλέπειτο πρὸ
ἐσθίον ἐαδίεν. καὶ ἡ τ' μὲν τοι καὶ ἐαυτὸν ὁρᾷ, καὶ
σώματι ἀνάγκη. πολλάκις δὲ καὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν,
αἰδέμενος μὲν αὐτὸν τῶν, πρὸς τοὺς ἀδελφούς τ' ἡσυχί-
τῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τῶν πᾶσαν χαλῶν δὲ τοῖς
τῆς ψυχῆς καὶ ἡ τῶν σώματι, ἔσυχον μὲν ὁ λόγος ὁρᾷ
τ' ἀνάγκη καὶ τῶν σώματι. τὸ δ' ὅλον χαλῶν τῆς ψυχῆς,
ἔσυχον αὐτὸν ὀφθαλμοῖς ζητῶν, καὶ μὴ αὐτὴν κατέλκη ὑπὸ
τῶν ἡδονῶν τῶν σώματι, ἀλλὰ καὶ τῶν σώματι πρὸς τὸν
χαλῶνται, τῶν γὰρ εἰς τὸν λόγον πρὸς τὸν, μὴ
μνησθήσεται τῆς ψυχῆς εἰ φάγεται, καὶ τῶν σώματι
τί ἐνδύσεται, πάντα ἡ τῶν τ' ἐν τῇ αὐτῇ ζητῶσιν.
ἡμῶν τ' ὁ πρὸς οὐδὲν, ἔσυχον τῶν ἀπὸ τῶν. καὶ

ἐσθί

ατ

Ζητήτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ταῦτα πάντα προσέσθουσιν
ὑμῖν. ¶ Μετὰ τούτων κατέλαβεν ἰσὺς ἐκκλησίαν ὅτι κατὰ μα-
ξίμην ἡγομένην δόξαν, καὶ τῶν μαρτύρων ἡγομένην
εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν, ἡκολούθησεν αὐτὸς ἀφ' οὗ μόνου
σήμερον, ἵστων, ἀπὲρ δὲ μὲν, ἵνα ἡ ἀγωνισμὸς καὶ κληδόνισ, ἡ
θεοείδωμιν τοῖς ἀγωνιστοῖς. καὶ πόθεν μὲν εἶχε τοῦ μαρτυρίου
θα. παραδίδωμι ἡ μὴ δέλων ἐαυτὸν, ὑπηρετῇ τοῖς ὁμο-
γνηταῖς ἐν τῇ μετάνοις, καὶ τῶν φυλακῶν: πολλὴ τὴν
αὐτῶν σωτηρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. τοῖς μὲν ἀγωνιστοῖς, καὶ
λυμῇ ἐσαλφῶν εἰς τοσοῦτον, μαρτυροῦσας τε αὐτὸς
ἀπολαμβάνει, καὶ προσέμεινεν ἕως ἡντιμωθῶσιν. ὁ γὰρ
δικαστὴς βλέπων αὐτοὺς, καὶ τῶν οὖν αὐτῶν ἰσὺς ἀποβῶν αὐ-
τῶν εἰς τὸ σωθῆναι. παρήγγειλεν κληδόναν αὐτοῖς μοιχα-
λῶν ἰσὺς δεσποτικῶν φαίνεσθαι, μηδ' ὅπως ἐν τῇ πόλει
βίβειν. οἱ μὲν οὖν ἅλως πάντες ἐδόξαν κρύπτεσθαι τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ. ὅς δ' ἀνώνυμος τοσοῦτον ἐφύσιν, ὥστε καὶ
μὲν πλῆθος τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῇ ὁρῇ ἐμπεραυν
ἐφ' ἡμετέρας, καὶ φαίνεσθαι ὡς ἡγεμόνι λαμπερῶς.
πάν οὖν αὐτῶν τούτω δαυμάζοντες, καὶ τοῦ ἡγεμόνος ὁδῶντος,
καὶ μὲν τῶν πρῶτον αὐτῶν ὁρῶντος, αὐτὸν ἀφ' οὗτος ἰσὺς

καὶ, δεικνὺς ἡμῶν τῶν χειρῶν τὸ πρῶτον. ἡμεῖς γὰρ,
 κατὰ προσῆκον, καὶ αὐτὸς μαρτυροῦν. αὐτὸς μὲν οὖν
~~λατ~~ λυπομενὸν εἶκη, ὅτι μὴ μεμαρτύρηκ'· ὃ δ' ἵνα
 ὡς ἀρα, φησὶ τὸν αὐτὸν εἰσπλῆν ἡμῶν τῶν, καὶ τὸ ἐπὶ
 ὁφείδει, ἵνα καὶ ἔν τῃ ἀσκήσει, ὡς αὐτὸς μεμάθηκεν ἐκ
 τῶν γενομένων, πολλοῖς διδάσκων γένηται. Καὶ ὡς καὶ μόνον
 βλέπων αὐτὸν τὸ ἀπὸ γὰρ, πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ
 ἐσπόμενον ζηλωταὶ γένεσθαι. πάλιν οὖν ἐπὶ τῇ συνήθει
 τῶν ὁμολογητῶν, ἐς σωδεδεμένους αὐτοῖς, ὡς καὶ πᾶν ἐν τῇ
 ὑποκειμένῃ. Ἐπειδὴ δ' ἡ λαοὶ τὸ δὲ γὰρ μὲν ἐπέμεινον, ὡς με-
 μαρτύρηκ'· ὁ καὶ ἐν τῇ πείρῃ, ἀπεδήμησεν, καὶ πάλιν εἰς
 Ἰωνίαν ἐλθὼν ἀνελύκει· καὶ ὡς ἐκείνη καὶ ἡμεῖς μαρ-
 τυρῶν τῇ συμφωνίᾳ, ὡς ἀπὸ τῶν πολλῶν τῶν πείρας ἀπὸ
 καὶ γὰρ καὶ ἀσκήσει πολλῇ, ὡς σωδεδεμένους, ἐκείνην τοι-
 εῖς οὖν ἡμεῖς. ὅτι ἐνδεῖα εἶχον καὶ μὴ εὐδιδεν ἑλπί-
 νιον, ἔπειτα δὲ δὲ μὲν οὖν, ὡς εἰς τὴν πείραν τῆς πενή-
 ρηκεν, μὴ τῶν ὅσων δὲ ἔσταις ὑποπὶ λούσας, μὴ τῶν
 δ' ὅσων τοῖς πόδας ἀπονήψαθαι, ἢ καὶ ἀπλῶς χωρὶς ἀνά-
 κ' εἰς ὕδωρ αὐτοῖς βαλῆν. ὁ δ' ἡμεῖς γὰρ γυμνασίᾳ τῶν αὐτῶν
 εἰς αὐτὸν, ὅτι ὅλως τὸ ὅσον τῶν ἰδεν γυμνῶν, εἰ μὴ οἷον

[illegible]

ῥέεισ' ἡμέρας, ἔσθ' εἰς νύκτας μὲν αὐτὸ ἦλθεν εἰς ὄρεσ' ὑψηλὰ
χεῖαν. καὶ ἔδωκε μὲν τῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους δὴν ὄρεσ' αὐτοῦ γῆνιν,
ἔμειλα ψυχρὰ. πεδῖον δ' ἔξωθεν, ἔσθ' ἰν' ἀμυδαῖς
ὀλίγοι. ὃ δ' ἀνθρώπος ὡς αὐτὸς θεῶν κινεῖται ἡ γῆρας
τόπον. ἔσθ' ἔξωθεν, ὅν' ἐσθ' αὐτὸς ὁ γαλήνιος αὐτὸς ποταμὸς
τοῦ ὄρους τῷ ποταμῷ. τὸ μὲν οὖν ἀρχὴν δὲ ξάμεν πρὸς
αὐτὸν οὐδ' αὖτε μὲν αὐτὸς ἀρῶν ἐμὲν ἐν αὐτῷ
ὄρεσ' ὄρεσ' ὅδε αὐτὸς οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε
γῆρας, εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ ποταμοῦ. αὐτοῦ τῷ οὐδ' αὖτε
θεῶν αὐτὸς τὸ ἀνθρώπου περὶ αὐτὸς ἔξωθεν ἐμὲν
ἦλ' ὁδὸν δὴν γῆρας, ἔσθ' αὐτὸς ὄρεσ' αὐτὸς αὐτὸς.
εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὸς οὐδ' αὖτε ὀλίγον τῷ αὐτῷ, ἔσθ' αὐτὸς
ὄρεσ' αὐτὸς. αὐτὸς δ' αὐτὸς αὐτὸς οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε
τόπος ὡς ἔσθ' αὐτὸς μνημονεύοντ' ἐφ' ὅσον αὐτὸς
εἰς αὐτὸς. αὐτὸς δ' αὐτὸς ἀνθρώπου, ἔσθ' αὐτὸς αὐτὸς
κινεῖται τῷ, καὶ κινεῖται ἐπὶ μὲν αὐτῷ, φερόμεν ἡ
ἐν τῷ ποταμῷ μνημονεύον, ἐβλ' αὐτὸς καὶ αὐτὸς, ἔσθ'
εἰς ὄρεσ' αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔξωθεν αὐτὸς δὴν αὐτὸς,
καὶ πρὸς πέλενας, καὶ οὐδ' αὖτε ὀλίγον, ὡς δ' ἐκ μὲν αὐτῷ
τοῦ αὐτῷ, δὴν αὐτὸς αὐτὸς πρὸς τοῦ ὄρους γῆρας. βραχύν-

ταυ' ἵτινα, ἵ' ὅπου ὁρῶν ἐπὶ τῇ ὁδῷ, ἐγνώρισεν, ἔτι' ἐκ τῶ
 ὕδατος ποτὶ σὺν ἔχων ἐφ' ὅσον. ἔσπευον καὶ κατ' ἐνιαυτὸν
 τοῦτο πικρὸν, ἐχ' ἐκείθεν τ' ἀρῖον, χαρὶς ὁδὸν τῶ δὲ τοῦ
 ὁδοῦ γήρην. ὁ γὰρ οὗτος, καὶ ὁδὸν ἐν σάστῳ ἀβαρὲς φησὶ
 ἑαυτὸν. ἀλλὰ, μὲν ταῦτα, βλέπων παλιν ἵνα σὺ δὲ γήρην
 ἐγνώρισ' ὁδὸν. ταῖς γὰρ καὶ παρ' ἑαυτὸν, ἵνα, ὁ ὁρῶν ἐχ' ἑ
 τινὰ, πρὸς μὲν δὲ ὁδὸν τῶ καὶ σὺν τῇ ὁδῷ, χαρὶς πρὸς ἐκείνους
 ὁδὸν. ἵνα μὲν ἀρχὴ τῶ ἐν τῇ ὁδῷ δὲ καὶ πρὸς τῶ δὲ
 τῶ ὁρῶν, πομπὴν ἐβλάπτον αὐτοῦ τ' αὐτοῦ, ἔτι' γὰρ
 γὰρ αὐτὸς ἵ' κατ' ἑαυτὸν ἐν τῇ ὁδῷ χαρὶς πρὸς ἐκείνους
 σάστῳ, ὁδὸν τὴν μετὰ πρὸς τῶ, καὶ ἐν τῇ βλάπτοντος ἵνα
 ἀπὸ τῶ, ἔτι' ἐν τῇ ὁδῷ τῶ τῶ μὲν ἐπὶ τῇ τῇ
 τῶν ὁδῶν. καὶ ἔτι' ἐκείνους τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 κατ' ἑαυτὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἵ' τῶ. αὐτὸς μὲν οὖν ὁδὸν
 ἵνα ἵ' τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἀπὸ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 οὖν τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἀλλὰ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ

πρὸς αὐτὸν αὐτὸν. καὶ γὰρ κέναι δορυβων, καὶ φωνὴ πολλή
καὶ κλύων ὁ πᾶς ἡκούων, ὅτε ὅρος καὶ νικίος πηγεῖς αὐτῶν
θήρεον γινόμεναι ἐβλεπὶ ἐδεδόκω, ὥστε αὐτὸν ὡς σὺ βλεπο-
μήνους καχομένην, καὶ ὀχόμεναι καὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς μὲν
ἐλδύντας πρὸς αὐτὸν ὁδρεδάρευνεν, αὐτὸς δὲ ἡγνί-
ζετο καὶ μὴ τὰ γούνα, καὶ ὁδοσχομένη τῷ θεῷ. καὶ
ὡς ἀληθῶς δαύματ' ἄξιον, ὅτι μόνος ἐν τοιαύτῃ ὄρα-
μία, ὡς ἔτε δαίμον ἐφίστατο, ἐπὶ σφῆτι, ὅτε τοσούτ
οὐκ ἔμελλεν ἰετρεπόδων τε, καὶ ἔρπετ' ἐφοβέτο
τῶν τῶν ἀξιοτή. ὁ γὰρ ἀληθῶς καὶ ὁ γενομένη
πεποιδὺς ὡς ἡνὶ λῶ, ὡς ὅρος οἶων, ἀσάλευτον ἔχων, καὶ
ἀκύναντον τὸ νοῦν, ὥς μαλλον τῇ δαίμον φέρον, ὥστε
τὰ θηρία, τὰ ἄφροντα, ὥς γέγραπται ἐν τῷ λόγῳ πρὸς
αὐτὸν. ὁ μὲν οὖν δὲ γόλοιο, ὡς φάλλει δαυὶδ, παρε-
τῆρετο τὸ δυνάμει, καὶ ἔριζεν κατὰ αὐτὸ τοὺς ὀδόν-
τας. ὁ δὲ Αὐτάνιος πρὸς καλὸν παρὰ τοῦ σωτήρος
ἀβλαβῶς δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνου πανουργίας, καὶ τῆς
ποικίλης μεθοδίας. ἀφροσύνη γοῦν αὐτῶν νικίος
ἐπαφῆκε θηρία, καὶ σχεδὸν πάσαι ἐν ἐκείνῃ ὄρμητι
οἶεσθαι ἐξελεύσασθαι ἐκ τῆς φοβῆς πρὸς ἐκείνους αὐτὸν,

χαινοῖσ' ἑστέ, καὶ δ' ἀν' ἐκείνης ἀπὸ λούσ'. ὃς ἵσταντο τῶν
 τοῦ ἐλθροῦ τέχνη, εἴπερ πάσ' αὐταῖς, εἴ μ' ἔξοι ἐλέβε
 καὶ ἐμὸν, ἔτοιμός ἐμι βροδὺν ὡς ὅτ' ὕμν'. εἴ παρὰ
 δαίμον' ἰσέβληθης, μὴ μῆγε τῷ, ἀλλ' ἀναχωρεῖτε, τῷ γὰρ
 γὰρ ἐμὶ δ' ἔλασ. ἔπειτα τῷ Ἀνδρονίῳ ἱππὸς, ἐφύγον ἐκεῖν' ὥς.
 ἰσὸς μέσσι τ' ἄλλοις δ' ἡρόνομ'. αἰετ' μὲν ὀλίγον ἦ-
 μῖρας ὥς ἐργάζετο, ἐμελ' γὰρ αὐτῶν καπνῶν, ἐπὶ δ' ἄς
 τίς τῷ δ' ἔλασ. εἴ μ' ἔλασ τῶν σιγῶν τοῦ ὄργου σιγῶν δ' ἄς
 ἔξ' ὅσπιν. καὶ ἴαυτ' ὅτ' ὄργου μὲν οὐκ ἀντὶ τῶν κομιζομένων
 αὐτῶν ἐδίδου. ἄλλας δ' ἔδιδου θηρία αὐτῶν μ' εἰσὶν ἔως
 τῷ μὲν οὐκ, ἴα' ὅσπιν, καὶ τοῖς πόδας ἔχον ὁμοίους ὄντω. ε
 ὁ μ' ἀνδρονίος μὲν ἑαυτ' ἐσφράϊσεν, καὶ εἴ π'. γὰρ δ' ἔλασ ἐμὶ
 εἰ ἀπεσάλ' καὶ ἐμ' ἰδὲ πρὶ ἐμῖ. ἰὸ δὲ θηρία σὺν τοῖς
 αὐτῶν δ' ὅσπιν. ὅτ' ὅσπιν ἐφύλιν, ὥς ἰσὸς τῆς ὀξύτητος πεσῶν,
 εἰ ἀποδῶν, ὃ δὲ τοῦ θηρίου θάνατος πρὶ μὲν τῶν δαίμονων ἑλ-
 παντα Ν' ἐσφράϊσεν αὐτοῖς, ἵνα καὶ ἑλ' ἄγασ' αὐτ' ἐκ τ'
 βήμα, εἰ δ' ἔλασ. ἄξιω θείας γὰρ ποιεῖ παρὰ τῶν μνηστῶν
 κατελθόντες ὅσπιν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸν σκέψασθαι αὐτοῖς τῷ, ε
 τοῖς τῷ πῇ, ὡς δ' ἔλασ σὺν μνηστῶν ἰσὸς ἀπαντῆσαι. καὶ μὴ
 γὰρ αὐτοῖς ἐβάσταζε τὸ ἰδὲ, ἀλλ' ὅσπιν γὰρ δ' ἔλασ. ἡ δ' ὄργη.

ἐκείνη, καὶ ἔκτισιν ἰδὼν πόλιν ὅλη, εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ τῷ
ὄρει μόνον, ὅθεν ἐῖς δὲ ἄνω, ἐν ᾧ καὶ ἀσκηθεὶς αὐτῷ ἴδον.
λείψαντος τοίνυν τοῦ ἰδῶτος ἐν τῷ ὄρει, καὶ καμματος
οὐλοσφοδρῶτατος, πάντες ἐμελλον κινδυνόσθην,
πολλοὶ δὲ θύοντες γὰρ τοῖς ἰόπῃ, καὶ μὴ δυνάμενοι ἰδῶν, ἔτι
θεραπεύειν ἡδυνάμενοι λοιπὸν, ἀμέλει κατέκρινον χαμαὶ,
τῶν δὲ καμμένων ἀποθνήσκοντες ἀφῆκον ἀπελθεῖν. οἱ δὲ γὰρ
ἰδὼν πάντας κινδυνόουσαν πάλιν λυπηθεὶς, καὶ σε-
νάξας, ὁλίγους ἀπ' αὐτῶν ἀπελθόντων, καὶ κλίναν ἐξ ἑνός
ἐκείνων τὰς χεῖρας προσήγαγον, καὶ ὁλοῦς ὅπως ἐποί-
ησαν ἰδὼν ἔνθα προσελθόντες ἰσκήνη, καὶ ἔτι πρὸς τοὺς
ἀνέπνευον, καὶ τοὺς ἀσθεῖς πληρώσαντες ἐζήτησαν τῇ
καμνήνῃ, καὶ ὄρεον, συνέβη γὰρ τὸ χροῖόν τε καὶ λίθον
τινα, θεοῖς λίγνυται, καὶ καὶ ἀδεδήνηται, ἀταγόντες τοί-
νυν, ἐπορίσαντες ἐπὶ δὲ ἐπ' αὐτῇ τῇ ἀσθεῖ, καὶ ὡδὸν
σαν ἀβλαβεῖς. ὡς δὲ ἤλθεν εἰς τὸ δέξω μοναστήρια, πάν-
τες ὡς πατέρων βλάπτοντες καὶ σπασάντων, καὶ αὐτῶν ὡς αὐτῶν
θεοῖς τε φέρει ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐξελθόντες αὐτοὺς τοῖς λόγ-
οις μετεδίδουσαν τὴν ὡφειμένην. πάντες δὲ ἡμέτεροι ἐν τῷ
ὄρει, καὶ ἡλὸς περὶ πᾶν, καὶ ὁ δὲ ἀλλοιοὶ δὲ τῇ

ἐν ἀλλήλοις πίστεως· ἔχουσιν τὸ καὶ αὐτὸ βλέπειν τὸ τὸ μόνον
 περὶ τὴν, ὥστε ἀδελφὴν γενέσθαι ὁρῶν ἐν παρρησίᾳ,
 καθήκον μὲν τε καὶ αὐτὴν ἀλλὰ παρρησίᾳ. μὴ ἡμῶν τοί-
 νυν εἰσὶν ἔλθον εἰς τὸ ὄρος. τὸ τὸ λοιπὸν πολλοὶ πρὸς αὐτὴν
 εἰσέρχονται, ὥστε ἄλλοι πάχοντ' ἐτόλμησαν εἰσέρχεται. πρὸς
 μὲν οὖν πάντας τῶν ὁρχομένων πρὸς αὐτὴν μοναχὸς, ὅ-
 το συνεχῶς εἶχεν τὸ παράδειγμα. πιστεύοντες τὴν
 καὶ ἀπαύων αὐτὴν, φησὶν αὐτὴν τὸ εἶναι ἀπὸ ῥυπαρῶν
 λογισμῶν, καὶ ὁρῶν ἡδονῶν, καὶ ὥστε ἐν ταῖς προοιμίαις
 γέγραπται, μὴ ἀπαίσθηται τῇ χορᾷ καὶ λίσσας. φησὶν τὸ
 κενόδοξον, καὶ ὁρῶν συνεχῶς. ἀφάλλειν τὸ πρὸς ὅσῳ
 ὥστε μὴ ὥστε καὶ ἀποσηθίζον ὥστε ἐν ταῖς προοιμίαις ὁρῶν
 μαστὶ, καὶ μνημονεύοντες ὁρῶν πρὸς ὅσῳ
 ὥστε ὁρῶν ὥστε ὥστε τὴν ψυχὴν ἐπομένοντες καὶ ἐκ
 τῶν ἐν ὁρῶν. μέλιντα ὥστε συνεβέβηκε τὸ τοῦ ἀποστόλου ὥστε
 συνεχῶς μελετᾶν, ὥστε ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυνέτω ὥστε τὸ πρὸς
 ὥστε ὥστε, ἀλλὰ μὴ δὲ ὥστε ἄλλη ἁμαρτία. ὥστε ὁ ἥλι-
 οῦ δύνει. καὶ ὥστε, καὶ ἀναστῆναι μὴ τὸ τὴν ἥλιον πρὸς ὅσῳ
 ὥστε ὥστε, μὴ τε πλὴν ὥστε ὥστε νυκτερινὸς ἁμαρτία,
 ὥστε ὥστε ἐν θυμῷ ὥστε καὶ ἀγνώσκῃ ὥστε. εἰδὼν ὥστε

τὸ τὸ ὥστε

ἡμῖν πρὸς ὧζεται, καὶ ἀκούσαι τῶ ἀποστόλου, καὶ φησὶ ξαί, φησὶ γὰρ,
ἑαυτοὺς ἀνακρίνετε, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. καθ' ἡμέραν ποίνω τῇ
νικηφόρων, καὶ τοῦ ἡμεῖς πρὸς ἑαυτὸν λόγον ἕκαστος παρ' αὐτῷ
λαμβάνετω. καὶ εἰ μὲν ἡμεῖς, παύεσθω. εἰ μὲν ἡμεῖς
μὴ καυχᾶσθω, ἀλλ' ἐκτιμῶμεν τὸ καλὸν, καὶ μὴ ἀμελεί-
τω, μηδὲ καθυστερῶμεν τὸ πηλοῦ, μηδὲ διηκῶμεν ἑαυτὸν
ὡς εἶπεν ὁ μακάριος ἀπόστολος πᾶσι γὰρ ἕως αὐτοῦ ἡμεῖς
τοῖς κρυπτὰ ὁδοῦντων: πολλὰ μὲν γὰρ ἑαυτοὺς ἐν οἷς ποιεῖ-
τομεν χαίρομεν: καὶ ἡμεῖς μὲν ἐκ οἷς ἀμὲν, οἱ καὶ
καταλαμβάνει πάντα: αὐτῷ γὰρ κρίμα διδόντες ἀλλήλοις
συμπάχομεν, ἐὰν ἡμεῖς τὰ βάρη βασάζωμεν. ἑαυτοὺς ὁ
ἀνακρίνομεν, ἐὰν στερίζωμεν, καὶ ἐὰν ἐκτρέψωμεν ἀσπληγῶν αὐ-
τάσθωμεν. ἔστω καὶ αὕτη πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ ἁμαρ-
τάνην ἢ ὑποδοχῆς. ἕκαστος τὰς πράξεις, καὶ τὰ κινή-
ματι τῇ ψυχῇ ὡς μέλονται ἀλλήλοις ἀπαγγέλλει σημεῖα
μῦθα, καὶ γράφωμεν. καὶ παρρησίαν, ὅτι πάντως αἰσχυρῶν
γνωθῶμεν πανθῶμεν, τοῦ ἁμαρτάνην, καὶ ὅτι ἐν θυμῷ
τῇ φωνῇ. τίς γὰρ ἁμαρτάνην θῆει βλέπει; ἢ τίς ἁμαρ-
τή(ας ὁ μέλλον φάσκει) χαίρειν φέλλω. ὡς οὖν
βλέποντες ἀλλήλους ἐκ αὐτοῦ πορνείῳ μὲν, ὅπως ἐάν
ὡς ἀπαγγέλλοι

ὡς ἀπαγγέλλουσιν τοῖς λογίοις γράφοι, πολὺ τιμωρῶ
 ἑαυτὸς ἀπὸ λογισμῶν ἐνδοξῶν ἀρχαῖοι γνωστῶν ἔσω
 οὐκ ἔστιν ἄλλο, ἀλλ' ὁφθαλμῶν τῶν σωστικῶν, ἵνα,
 ἐνδοξῶντες χάριτι τὸ βλέπειν, μὴ δ' ὁλῶς ἐνδομη-
 θῶμεν τὰ αὐτὰ φάμεν. ἔτι τὸ τυπὸν ἑαυτοῦ, δυνά-
 μιτι δαλεῶνται τὸ σῶμα, (εἰς ἀρεσκ' τῶν πᾶσι τῶν
 τὰς τοῦ ἐχθροῦ μὴ δόξας. ταῦτα μ' εἰσι τοῖς ἀπαυλώσι
 ποναχοῖς παρ' ἡμεῖς. τοῖς δ' πάχοι συνέπαχε, ἐσω-
 νήκετο. πολλάκις δ' ἐν ποταμοῖς ὅπως ἐπήκουσεν αὐτοῦ, καὶ
 ἔτι ὡς ἐπαυλώμεν ἐκκαλεῖτο, ὅτε μὴ ἐπαυλώμεν ἐτό-
 γινεν. δὲ αὐτὸ μὲν ἡχαριστῶν ὡς ἡν, τοῖς δ' πάχοντες
 παρ' ἐκείνῃ μακροθυμῶν, καὶ ἰδὼναι ὅτι ἔτι αὐτῶν, ἐρ-
 ὴλωσ' αὐτῶν ἐστὶν ἡ δόξα πείρα, ἀλλὰ μόνον τὸ δὲ ποι-
 ῶντος ὅτε θῆκε, καὶ οἷο βέλεται. οἱ οὖν πάχοντες
 ὡς θεοῦ ἐδέχοντο λόγους τοῦ γόροντος, μετάνοιαν καὶ
 αὐτοὶ μὴ ὀλιγῶν, μακροθυμῶν δὲ μέν. καὶ οἱ δὲ πα-
 πόμοι δὲ ἐδιδάσκοντο μὴ αὐτῶν ὀλιγῶν, ἀλλὰ
 μόνον τῶν θεῶν. αἱ εἰς γὰρ φόντων καλεῖται ἀπὸ πα-
 λαιοῦς ἰουδαίων πάθος ἔχον, τὴν τῶν γὰρ γὰρ
 τὴν ἑαυτοῦ κατήσθιν, καὶ τὴν ὁφθαλμοῖς ἐμῶν

३०

βλαπείας. εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ ὄρος ἤξια τ' Ἀντώνιον
 ὄψατο πρὸς αὐτοῦ· ὁ δὲ ὀξυμυρὸν ἔλεγε τῷ φρονί-
 ῳ, ἀπὸ δεξιῆς καὶ δεξερὰ πάλιν, τοῖς βλαβερύμην, καὶ
 μείναντος ἐνδοῦ ἡμῶν ἔλεγ' ὁ Ἀντώνιος, ἔδωκέ μοι
 μὲν ὥδε δεξερὰ πάλιν· ὁ δὲ εἰσὶν οὖν, καὶ φθάσ' εἰς
 τ' αἰγυπτον ὅφρα τὸ γινώμην εἰσοῦσθαι μενόν. πῶς δ' ἔσται
 τε ἐκεῖν' ἴδμεν, καὶ μὲν ἔειπεν τῷ αἰγυπτον, καὶ πέ-
 παυτο τὸ πάθος, γέγονέ τε ἡμεῖς ὁ ἄνθρωπος καὶ τ' ὁ
 ἀντώνιος· ὁ δὲ ὀξυμυρὸς ἔμαθ' ἀπὸ τοῦ ὄρους.
 πρὸς δὲ τὸν ποταμὸν ἀποβύσας τὸν ποταμὸν πᾶσι
 εἶχεν δεινόν, καὶ λίαν οὐκ ἔμελλε. τότε γὰρ δάκρυα αὐτοῦ,
 καὶ αἱ μύξαι, ἐκ τῆς ὥτης ὑπερῶς πίπτοντα, χαμῶ-
 δος ὡς σκόλην ἐγίνοντο. ὡς δὲ τὸ σῶμα περὶ λε-
 λυμμένον, καὶ τὴν ὀφθαλμὸς εἶχε καὶ τὸ φλόξ· ὡς
 οἱ γονεῖς μεθ' ὧν ἀπὸ χερσίν· πρὸς δὲ Ἀντώνιον με-
 ναλῆς, πῶς δὲ ἔσται τῷ ἡνὶ τῷ αἰμῶνι ὅσον ἰατρ-
 μὲν, ἡξίωσαν μετὰ τὴν βλάβην συνοδὸν εἰναι τὸν τῶν
 ἀναχομένων· οἱ μὲν γονεῖς μετὰ τὴν παιδὸς ἐμειναν ἔξω
 τοῦ ὄρους ὅθεν παφνυτὶ τῷ ὁμοῦ λόγῳ. οἱ δὲ εἰς
 ἦλθον, καὶ μὲν ἡδύναδ' ἀπαγγέλλει πρὸς τὸν ποταμὸν.

1-7 παιδός,

ἔφθασεν αὐτοῖς αὐτός, καὶ δὴ γήθησαν τότε πᾶδες,
 ὥς οὐκ ὁδὸν ἦλθ' αὐτῶν. εἶτα, τὰς ἀδελφύων ἐπὶ
 ἔκπλησιν καὶ κήρυξεν ἐλθεῖν, τὰς μὲν ἔκπερθευον,
 εἶπεν δὲ ἰσάεστε, καὶ εἰ μὴ ἀπέδαν, ὁρῆσε τ' αὐτῶν
 περθευομένων. ὃ γὰρ παρ' ἐμοῦ ἔστι τὸ καὶ ὁρῶμεν,
 ἵνα καὶ πρὸς ἐμὴν οἰκτρῶν ἡδὴ. ὃ μὲν τοῦ ὄρους
 ἢ ἡ θεοπέφθε τοῦ ποιῆσαι ἐν παντὶ τὸ πῶ ὅς ἐλεος αὐτῶν
 τοῖς ἐκπλησμένοις αὐτῶν. καὶ κείνη τοῖσι ὅς ἐπέδαν
 σὺν ἀρχομένη αὐτῶν, καὶ μοι δεδήλωται ἡ φιλευμένη.
 αὐτῶν, ὅς τὸ πᾶδος ἐκείθευ περθεύει τὸν παιδός. γέ-
 γον' οὖν ὁ δαῖμα, καὶ ὅς ἐλθόντες ὄροι τῇ γενεῇ χαί-
 ρουσιν, καὶ τὴν παῖδα, λυγρὰ ὑφαίνουσιν. καὶ ὁρχομένη
 ἢ δύο ἀδελφῶν, καὶ λείψανός ἐστις ἐν τῇ ὁδῷ. ὃ μὲν
 εἰς ἀπέδαν, ὃ δ' ἔτρεψεν ἐμύθεν. μηκέτι γὰρ ἰσάων
 ὁδὸν ἐκείνη καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῇ γλῶττι, περθεύουσιν
 δοκῶν. ὃ δ' Αὐδωνίος καὶ ἡ μὲν ἐν τῷ ὄρει, φωνήσας δὲ
 μεναχός, οὐκ ἔβη γὰρ τὰς εἰς ἐκείνην, ἀπήτηται μὲν
 λάβετο καὶ ἀμὴν ἴδωσι, καὶ δὲ ἀμείβετο ἐπ' αἴγυπ-
 τον ὁδόν, δύο γὰρ ὄρχομένη ὃ μὲν εἰς ἄρτι τετελεσμένον,
 ὃ δὲ μέλει, εἰ μὴ ἀποδύσῃ. ἴδωτο γὰρ μοι καὶ ἀρχομένη

πεφανέρωται νῦν. Ἰσθούτες τοίνυν οἱ μοναχοὶ ἄρου
τ' μὲν κείμην κενεῖν, καὶ ἔδωκαν, τὸν δ' ἔτρου
ἀνεκλήσαντο τὸ ἰδίον, καὶ ἤγαγον πρὸς τ' γρόνθα.
ὣν γὰρ τὸ δῆλόν ημεῖς ἡμῶς ὁδοῦ. ἀν' ἵτις ζητήσῃς
δῆλόν ἐστι καὶ πρὸ τῆς ἰσοδοκίας τ' ἄλλον ἐκ εἰρηκῶν, ἐκ
ὁρῶνς ζητῶντες αἶψαν. ὅ γὰρ ὡς ἀνθρώπος τὸ πῶς ἀνέστ
κρίμα, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ καὶ πόρρ' ἐκείνους κρινάμενος, καὶ
δείξαντος, καὶ ἀποκαλύψαντος. μὲν γὰρ ἀνθρώπος ὡς τὸ
θαύμα, ὅ ἐν τῷ ὄρει καθήμενος εἶχεν πῶς μὲν καὶ
δῆλον ὑφύσθη, τὸν δὲ πῶς δεικνύοντα αὐτῷ φανεραῖς.
καὶ γὰρ ποιεῖ πάλιν καθήμενος ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἀναβλέ-
ψας εἶδει ἐν τῷ αἵρι ἀνατόμην τινα, πολλὰ γὰρ ἡ
ἀπαυλῶντ' γίνοντο, χαρὰν, εἴτα θαυμάζων, καὶ
μεκαρίζων τ' τοῦτον χόρ', ἄλλοτο μεθεῖν τί' αὐ
εἴη τοῦτο, καὶ ὁμοῦς ἦλθεν αὐτῷ φωνή. ἰώσῃ εἶν
πῶς ψαλ' Ἀμῶν τοῦ ἐν τῇ νύξῃ μοναχοῦ. ὡς γὰρ
ἔστ' ἕως γήρως ἀσκητήσ' ὁρμαίνας. καὶ τὸ δῆλόν η-
μεῖς δὲ τὸ ἀπὸ νύκτας ἕως τοῦ ὄρους, ἐνθα ἦν ὁ ἀνθρώ-
πος, ἡμεῶν ἐστὶ δευτερίων, οἱ τοίνυν ὄντες μετ' ἀνθρώ-
πῳ βλέποντες τὸν γρόνθα θαυμάζοντες, θαυμάζοντες

πῶς

ἡξίωσαν μεθ'· κ' ἤκουσ' ὅτι ἄρτι τετρηδότηκ' ὁ ἄμυν.
 ὡς γὰρ γνώριμος δὴ τὸ πικνότερον αὐτ' πρῶτον ἐκεί.
 καὶ πολλὰ δ' αὐτοῦ σημεῖα γέγνησθαι· ἔξ' ἧς τοῦτο.
 ποτὲ χεῖρας γυρομένησ' διελθ' αὐτ' τὸν ποταμὸν τ' λε-
 γόμενον λήκον (ὡς γὰρ τοῖς πηχυαίοις ἰδοῦν) ἡξίωσ'·
 τ' οὖν αὐτῷ θεοδώρου μετὰν ἄπο αὐτοῦ γλυεῖσθαι, ἵνα
 μὴ ἀλλήλους ἴδωσι γυμνοῖς ἐν τῷ δ' ἄννησθαι τὸ ἔδωρ.
 εἴτε ἀπελθόντ' τοῦ θεοδώρου, ἡγάγετο πάλιν καὶ αὐτ'
 γυμν' εἶδεν, ἕως τοῖσι μὴ ἡγάγετο, καὶ ἐφρόνιζεν, ὅξαιφ-
 νησ' ἀπηνέεχε εἰς τὸ πρῶτον. ὁ οὖν θεοδώρ' ἀνὴρ καὶ αὐτ'
 ἀγαθὸς, ἐπίστας, καὶ ἑωρεμένος αὐτ' περὶ λαβόντα, καὶ
 μηδ' ὅλως ἔδωρ ἐν αὐτῷ, ἡξίωσ' μετ' τὸν ἵππον τοῦ
 πρῶτου. ὥς γὰρ ἑώρα μὴ δέλοντα εἰπὴν αὐτῷ, δίδου-
 ρίβωτο καὶ εἰχων αὐτῷ τοὺς πόδας, μὴ πρότερον ἐξε-
 φῶν, πρὶν μέθην. ὅρ' αὐτῷ βλέπων οὖν τὸ φίλον κλ-
 ὁ ἄμυν τῷ θεοδώρου, μέλιστα καὶ δὴ τ' ἔλθ' ὅν εἴπ',
 ἀπητησ' καὶ αὐτ' μηδενὶ λείπειν ἕως θανάτου αὐτοῦ, καὶ
 ὅτι ἀπὸ κτείνου βεβαρύνεσθαι, καὶ περὶ αὐτ' εἰς
 τὸ πρῶτον· μήτε γὰρ περὶ περὶ αὐτὸν εἰς τὸ ἔδωρ,
 μηδ' ὅλως εἶναι τῷ δ' ἄννησθαι, εἰ μὴ μόνον τῷ

τ' ποταμὸν
 ἰσ'

ἐπὶ

πῶ, καὶ οἷς ἀν' αὐτοῖς ἐπὶ βέψ' εἶε, ὡς τῷ μῆλ' ἀποσόλω
πεποιήκεν. οἱ δ' μοναχοί, οἷς εἶπε ὁ ἀνώνιος πρὶ τῆς θα-
νάτου τοῦ Ἀμῶν ἐσημειώσαντο τῷ ἡμέραν· καὶ ἀνελ-
θόντων ἀδελφῶν ἀπὸ τῆς νῆτρ' αἰς μὲν βιάσαντα ἡμέρ'·
ἐποίθοντο, ἐγνώσαν ἐκφύνηται ἡμέρα· κενεομένη δ' τῇ
ἀμῶν, ἐν ᾗ τ' ψυχὴ εἶδεν ἀναφερομένη αὐτὸς ὁ
γάρων. καὶ πάντες ἦσαν οἱ, καὶ κενεοὶ τὸ καθαρόν τ' ψυχῆ
ἐθαύμαζον Ἀντώνιος. καὶ μὲν ἀρχέλαος ποιεῖ ὁ νό-
μος ὁρῶν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἔξω, προσέβλεψεν μόνον
αὐτὸν ἡξίως· πορὶ πολυπραγίας τ' ἐν λαοδίκῃ.
θαυμάσῃς, ἐχρῖστο φόρον παρθένων· ἐπαχ' γὰρ ἐκφύ-
νη δυνῶς τ' σόματι, καὶ τὸ πᾶν ἀπὸ τῆς ἀθανά-
του, ἐὶ ὅλη ἦν ἀθανάτος. ὁ μὲν οὖν ἀνώνιος ἤχετο.
ὁ δ' ἐκ μὲν ἐσημειώσαντο τῷ ἡμέραν, ἐν ᾗ γέγον' ἡ ἀλήθεια.
ἐκ ἀπελθὼν εἰς τὴν λαοδικίαν, ὅρ' ἔτι τῷ παρθένῳ,
ποιδόμην δ' ὅτι πόρε, καὶ ποιεῖ ἡμέρα πέσανται τ' ἀθανά-
του σὺν τῇ χάριτι, ἐν ᾗ τ' χρίνι τ' ἀλγὺς ἔγρα-
ψεν· καὶ μεθὼν ἐδίδεκεν καὶ αὐτὸς τῷ ἐν τῷ χάρτι ἀδελφῶν
γραφῇ, καὶ πάντες ἐθαύμαζον ἐπὶ γράμματα, ὅτι τότε

ἵσως
αὐτοῖς

πέπαυτο αὐτὸν ὁ κς τῶν πόν, ὅτ' ἦν ἀχόμενος ὁ Ἀντώνι,
 ἔπειτα εἰπεὶ τὴν ἀβαστήν τῶ σῶτος θεοῦ αὐτοῦ.

α καὶ πορὶ τῶν ῥχομελῶν πρὸς λεγ' ὁ γόρων, πολλὰ κίς
 καὶ δούμωος τὴν αἰτίαν, δὲ ἦν ἡ ῥχοντο. οἱ γὰρ ἐν ἑκ
 τοῦ μόνι ἰδεῖν αὐτὸν ἡ ῥχοντο. οἱ δὲ δὲ ἀδυνεί, καὶ ἄλλοι
 παχόντες ἐπὶ δαιμόν. καὶ πάντες ἐπὶ κῆμ', ὅτ' ἦν
 μίαν ἡ γούνοτ' ἡ πῆτ' ὁ δὲ: ὁ μὲν ἀμπέτω γὰρ ἐκαστος
 αἰδομένη τ' ὡφεί. Ἰδιαὶ γὰρ βλέπων καὶ λῆων, ἡξίς
 μηδὲνα θαυμάζειν αὐτὸν ἐν τῇ, ἀλλὰ καὶ θαυμα
 ζειν τὸν κν, ὅτι ἀνοίς ἡμῖν ἔσιν ἐχάρξωτο τὸ καὶ
 δύναμιν γινώσκον αὐτὸν. κατελθὼν γὰρ ποτε πάλιν εἰς
 τὰ ἐξωμονασήρια, καὶ ἀξιώθεις εἰς πρῶτον εἰσελθὼν
 ὁ ἔχων μὴ μοναχ, μόνος αὐτὸς ἀνέλαβετο δὲ νῆς
 δυσωδῆας πρὸς πικρῶς: τῇ γὰρ ἐν τῷ πρῶτῳ ἔσιν
 τῶν ἰσχυρῶς εἶναι, καὶ παραχρῆν ἐν τῷ κν τῇ εἶναι τὴν
 οὐμὴν διωδῆαν, αὐτὸς ἦεν ἀλλ' εἶναι τὴν διωδῆαν. ἔτι
 δὲ αὐτὸν ἔσιν νῦν τῶς τῆς γὰρ τῷ πρῶτῳ ἐκ δαίμονα,
 ὅς τ' ἐρεισθητὶν ἐκρύβητο ἐν τῷ πρῶτῳ. Ἰδιὸς ἀνέ
 κρᾶζον. ἐπὶ τῇ μεθ' ἡ γὰρ ὁ δαίμων ἐν τῷ ὀνομαστικῷ
 χν ἔλθῃ λθεν: καὶ ὁ μὲν ἄνθρωπος γέγον' ἐπὶ τῆς: οἱ γὰρ πάντες

1 πρῶτον

ἐγνώκεν ὅτι τὸ δαίμωνος ἦν ἡ δισσοδία. καὶ ἄλλος ἦ
τις τῶν ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἐχθρὰ δαίμονα πρὸς αὐτὸν ἦν
δὲ δαίμων ἦτορ δαίμων, ὡς τὸ εὐδὲ γούμῃ μὴ γινώσκῃ
εἰ πρὸς ἀνθρώπῳ ἦν. ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ πῶς
πρὸς τὰ κατὰ φύσιν. οἱ μὲν οὖν ἀπαγόντες αὐτὸν ἤξισαν
τὸν ἀνθρώπῳ ἀξασθαι ἐπὶ αὐτῷ. ὁ δὲ Ἀντώνιος συμ-
παθὼν τῷ νεανίσκῳ ἤχετο, καὶ τὸν ἡμέτερον συνήγαγε
παρηγορήσας αὐτόν. καὶ ὁ μὲν νεανίσκος ὀξείπνοος ὤπελ-
δὼν τῷ ἀνθρώπῳ πρὸς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ. καὶ ὁ δὲ
ἐκείνῳ ἀνακρίνομενος. ἔφη ὁ Ἀντώνιος, μὴ χαλ-
πυρετὸς τῷ νεανίσκῳ. ὅτι αὐτὸς ἦν, ἀλλ' ὁ ἐν αὐτῷ
δαίμων, ἐπιτιμηθεὶς γὰρ, καὶ καθύπερθε ἐλθεῖν
εἰς ἀβάτη τόπους, ἐμάνη καὶ τὸ τοιοῦτον. δο-
ξάσετε οὖν τὸν καὶ τὸν γὰρ ὅτι αὐτὸν ὁρμήσει κατ' ἐμ-
σημεῖον ἡμῖν γέγονεν τὸ τῷ δαίμονι ἐξόδου. οὗτος
τῷ ἀνθρώπῳ εἰπόντος ἀδίδας ὁ νεανίσκος γέγονε ἡμῖν.
ὁ λοιπὸς σφοδρῶς ἐγνώσκειν ὅτι ἦν, καὶ κατησπεί-
ρετο τὸν γέροντα ἀχρεῖς τῷ θεῷ. ὁ δὲ πολλὰ
αὐτὸν συμφορὰς, ἐοικωσὶς εἰρήνεοι πλείους τῶν με-
ταχθόντων δι' αὐτοῦ γελῶντας. ὁ δὲ καὶ ὁ γὰρ αὐτοῦ δαίμων

ὅσῃ τ' ἄλλα θαυμασιώτερα μέλλον φαί-
 νει· μένων γὰρ ἐσθίειν, καὶ ἀνασῶν ὀξυαθὶ ποτὶ πρὶ
 τὴν ἐπὶ αὐτῷ ὥραν ἡθετο εἰσὶν ἀρπαδιῶν τῇ δ' ἡσυχία,
 καὶ πρὸς ὁδὸν ἐς ὧν ἐβλεπεν αὐτὸν ὥσπερ ἔξωθεν αὐτοῦ γῆρ-
 ον, ὥς εἰς τὴν ἀέρα ὁδηγούμενον ὑπὸ τῶν πτε-
 ροῖς, καὶ δεινὸς τινὰς ἐσώτας ἐν τῷ ἀέρι, καὶ δ' ἡσυχία
 καλυπτομένη αὐτὸν ὥς μὴ ἀραβῶν· ἡ γὰρ ὁδηγούμετων αὐτὸν
 ἀνιμεχόμεν' ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐστὶν ἐν τῷ ἀέρι· εἰ μὴ ἐπὶ θύμῳ
 εἰς αὐτοῖς· δ' ἡσυχίαν τοῖνυν σὺν ἀραιῷ λόγον ἀπὸ τῆς γῆ-
 σως ἐκάλουν οἱ τ' Ἀντωνίου ὁδηγούμενος ἄνθρωπος ἐκεῖν,
 τὰ μὲν τῆς γῆρας ὅπως ἀπὸ κείνου· ὅς δ' ὁ γέγονε μονα-
 χος, καὶ ἐπιγείλατο τῷ θεῷ ἔξω ἐξ ἐξουσίας ποιῆσαι· τότε
 κατηγερούμενος, καὶ μὴ ἐλπίσιν ἐλδοῦν γέγονε αὐτῷ
 καὶ ἀκούσας ἡ ὁδοῦ· ὅς δ' αὖτις εἶδεν αὐτὸν ὥσπερ ῥιχόμενον
 πρὸς αὐτὸν ἐσώτῃ· καὶ πάλιν ὅλως ἔννυν ἀνώνιος· τότε
 τοῖς φαν' αὐτὸν ἐπιλαβόμενον, ἐμείνεν τὸ λαίπ' ἡμε-
 ρας, ἐδιδόλυσεν νικητὸς σενάτων· καὶ ὁ δὲ καὶ ἐθαύμαζεν
 βλέπων πρὸς πόδας ἐστὶν ἡμῖν ἡ πάλαι, καὶ δ' ἡ πόσων
 πόρων ἔχει τις δ' ἡσυχίαν τὸν ἀέρα· καὶ ἐμνημόνευσεν
 ὅτι τὰ ἐστὶν ὅς ἔστιν ὁ ἀπὸ τοῦ, καὶ τ' ἀρχοῦν τ' ὀξυαθὶ

τοῦ ἄλφου τοῦ πύς. ἐν τῷ τῷ γ' ὅμοι' ἔχει ὁ ἔχθρ' ἐν τῷ
μάχαθ. καὶ πειράζειν, καὶ δ' ἡκολούθει τῷ δ' ἡχομῆρ.
δ' ἡ καὶ μάχισα. πρὸς τὴν ἀμαλῆβετε τὴν πανοπλίαν
τοῦ θεῷ, ἴα. δυνήδῃ τῷ ἀντίστῳ ἐν τῇ ἡμῶν τῇ πονηρῇ.
ἴα. μηδὲν ἔχον ἄλφιν φῶν πρὸς ἡμῶν ὁ ἔχθρ' οὐ καὶ
χωρῆ. ἡμεῖς δ' ἴσμεν μαθόντες μνημονόωμεν τὰ ἀπο-
στ' ἡμῶν. εἴτε ἐν σῶματι δ' οἶδα. εἴτε ἐκ τῶν τῶν ὅμοι'
δ' οἶδα. ὁ δ' οἶδεν. ἀμ' ὁ μ' πᾶν ἔως εἴτε ἔνθ' ἔνθ'
ἡρ' παῖτα. καὶ ἀκούσας ἀρ' ἡμῶν ἡμῶν καὶ ἡλθεν. ὁ δ'
ἀν' ὧν οὐκ ἔως τῶν ἀέρος εἶδεν αὐτ' φθάνοντα, ἐὰν ὧν (ἡμῶν)
ἔως ἐλθόντος ἐφάνη. Εἶχεν δ' καὶ τῶν χερσῶν παρ'.
ἐν τῷ τῷ ὅρει καὶ ἡμῶν εἴπολε πρὸς αὐτὸν ἡ πόρρ. τὸ το
αὐτῷ πρὸς τῶν πρὸν τοῦ δ' ἡχομῆρ' ἀπεκαλύπτετο. καὶ ἴω
καὶ τὰ τὸ γεγραμμένον θεοδίδακτος γινόμεν' ὁ μακέρρ.
μετ' αὐτὰ γὰρ δ' ἡλέξωσ' ἡχομῆρ' οὐ πρὸς τίναν εἰσθ-
θόντας πρὸ αὐτ' πρὸ τ' ὅρα γὰρ τ' ἡμῶν καὶ ποῖος μὲν
αὐτὰ πόπος αὐτῷ ἔσαι, τῇ δ' ἡσυχία καὶ τῷ αὐτ' ἀνῶθεν
λῆτον αὐτῷ. ἀν' ὧν ἡ ἀνασας βλέπε καὶ ἔξελε. ἐξελθὼν τοῖς
νῦν (εἶδ' ἡμῶν τῶν ἐπ' αὐτῷ ὁ φ' ἡμῶν) καὶ ἀναβλέψας ἐδεώρη-
ρησε τῖνα μακέρρ, ἀειδί. φθέρων ἐστὶν, καὶ φθάνοντα μέγρι

τῶν νεφελῶν, ἀναβαίνοντασ δὲ τῖνάσ ὥσπερ ἐπὶ πτερυγῶν, καὶ
 ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ τὴν μὲν καλυμμένοις ὑπὸ αὐτῶν, τοῖς δὲ
 ὑπὲρ καλυμμένοις, ἑλθόντες ἀμερίμνως χοίπ' ἀνάγεται, καὶ
 ὑπὸ μὲν τοῖς θείοις ἐτρίβεν τὴν ὁδόν, ὁ μὲν δὲ ἐκείνους, ἰδὼν
 ἡ τοῖς ἀποστόλοις ἔχαιρεν. καὶ ὁ δὲ πρὸς ἀμύμονιον γέγονε φωνὴ, λέγων
 τὸ βλέποντων, καὶ ὁρῶντων αὐτοῦ τὸ δῖον ὡς ἐν οὐρανῷ
 ἦν, ἡ τὴν ὁδόν, ἡ τὴν ἐξ ὧν καὶ τὸ ἐξ ὧν τὸ φθονοῦν
 τοῖς πῖσις, καὶ τὴν μὲν ἐκείνους αὐτοῦ κρατοῦν, καὶ καλῶς
 διελθεῖν, τοῖς δὲ μὲν περὶ αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κρατεῖν, ἀλλ'
 ὑποτασσάμενον. τοῦτον δὲ ἰδὼν ὡς ἔκλειπεν, καὶ ὥσπερ ὑπομη-
 νησκόμενος μέλλον ἡγοῖζετο, ὡς ἔκλειπεν τοῖς ἐμπαροῦσι
 καὶ ἡμῶν. τοῦτο δὲ ἰδὼν ἐκείνους ἀπὸ κείνου αὐτοῖς. ἐν δὲ τῷ
 χρόνῳ, ταῖς ὁδοῖς, καὶ κατ' ἑαυτὸν θαυμάζειν πᾶσι
 νομῶν τῶν σωόντων, καὶ χιβόντων αὐτῶν ἡναγκάζετο
 λέγειν ὡς πρὸς ὁδὸν αὐτοῦ κρύπτειν τὴν ἰσχυρίαν. ἀλλὰ καὶ
 ἡγοῦμενος ὅτι αὐτῶν μὲν τὸ σωόντων ἔστι καθαρόν, ἐκείνους
 δὲ γίνεται τὸ δῖον καὶ πρὸς ὡφείλειαν μανθάνουσιν τὴν
 ἀσκήσειαν ἐν ἡμῶν ἀγαθόν. τῶν δὲ πόνων πολλῶν πρὸς
 μύθον γίνεσθαι τὰς ἀπὸ αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ τῷ ἡδὲ ἀνέξικαι
 καὶ ἡ, ἡ ψυχὴ ἡ πενιφροῦν. τοῖς δὲ γὰρ ὡν τὸν τῶ
 Κανῶν, τῆς ἐκκλησίας ὑποφύωσ ἐτίμα. καὶ πάλιν καὶ

εἰς προηγίαθ' ἤθελεν ἑαυτῶ. τοῖς μὲν ἑπὶ σκόποις, καὶ πρὸς
 βυθίοις ἔκ αἰδέετο κλίνειν τὴν κεφαλὴν. δὲ μένος δ' εἴ ποτε
 πρὸς αὐτὸν ἀπέη, ὡφύειαν διεχέγετο. καὶ ὅτε τὸ δὴ λῆς, αὐ-
 τὸν παρεχόμεν, ἔκ αἰδόμενι μενδάν' καὶ αὐτὸς. καὶ γὰρ πολ-
 χέκισ' ἐκινδάνετο, καὶ ἡξίεσθ' ἐκ τῆς σωόντος ἀκρόειν, ἐω-
 μυρῆται ὡφύειας εἴ τι χρησιμὸν τις ἔχεν. ¶ Καὶ μὲν καὶ
 τὸ πρὸς ὥπον αὐτοῦ χρεὶν εἶχε πολλῶν, καὶ παρὰ δόξαι εἶχε
 χάρισμα πρὸς τοῦ θεοῦ. εἰ μὲν γὰρ μετὰ τὴν πᾶντο
 τῆς μοναχῶν ἀδελφῶν, καὶ τοῦτον φειδύντισ' ἐβόλετο, μή προ-
 σήν γινώσκων προσελθὼν ὁδὸς τοῖς μὲν ἄλλοις ἐπαρέβαινε,
 πρὸς αὐτὸν δ' ἐτρεχέωσ' ὑπὸ τῆς ὁδοῦ ἡνέμεν αὐτοῦ. ἔχ' ἔχ' ἔχ'
 δὲ, ὅτε τῷ πλάττει δὲ φέρε τῶν δὴ. ἀγὰρ τίς τῆς ἡδονῆς
 κατὰσάσει, καὶ τῇ τοῦ ψυχῆ καθαρότητι. ἀπορύτου γὰρ
 ὅσοι τῆς ψυχῆς, ἀταρξέως εἶχε καὶ τοῦ ζῶντος αἰσθ-
 σεις, ὡς ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἰσχυρὸν ἔχειν καὶ τὸ πρὸς ὥπον. καὶ ἀπὸ
 τοῦ τοῦ σώματος κινεῖται αἰσθάνει, καὶ νοεῖν τὴν τῆς ψυχῆς
 κατὰσασιν, καὶ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὁρῶν ὁ φερενομήνισ
 πρὸς ὥπον δόξει: ἐν ὅλῳ αἰσθάνει ὅσοι σκετρωπάσει. ἔτι ὡς ἐ-
 πὶ γὰρ ἰακώβ τ' ἔχ' αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν ἐνθυμύμενον, καὶ φ' ἡ πρὸς
 πρὸς τὸς γυναικας. ἔκ ἐστιν τὸ πρὸς ὥπον τοῦ πρὸς ἡμῶν ὡς
 χρεὶς, καὶ βίτην ἡμῶν. ἔτι ὡς ὁμοῦ ἔχ' ἐπὶ γὰρ τὸν δαδ' ἔχ'

ἔχοντι

ὅποιοις γὰρ εἶχε τὸ σφραγισμὸν, καὶ τοὺς ὁδόντας ὡς γέφυ-
 ραυτοῖς. ὅτω δὲ τῶν τοῦ σφραγισμὸν κετο. πόλε γὰρ ἐταράττετο ἡ
 ληϊώσῃσ' αὐτοῦ ψυχῆς, ἡ πόλε σκυθῶν ἐγένετο χειρότερη
 τῆς Ἰουδαίας. καὶ τῇ πίσει ἡ πόλε θάυμαστον ἦν, καὶ ὁ σέβας
 ὅτε γὰρ μελετιανοὺς ἔτις ἡμερικὸς ποτὶς ἐκινῶν ἦν, εἰδὼς
 αὐτῶν τὴν πονηρίαν, καὶ ἀποστασίαν. ὅτε μενεχαιοῖς, ἡ δ' ἡμοῖς
 τίσιν αἰρετικῶς ἐχέοντο πόλε φίλῃ, ἡ μόνον ἔχοντες
 τῆς πόλε ὁσέβειαν μεταβολῆς, ἡ ἡμέρος, καὶ ὁ σφραγισμὸν
 τούτων φίλῃ, καὶ ὁμίλῃ βλάβην εἶναι τῆς ψυχῆς. ὅτω
 οὖν καὶ τὴν ἀριανὴν αἰρεσιν ἐβδελύσσετο. ὡς ἡ γὰρ τῶν πο-
 μήτε ἐγίγινεν αὐτοῖς, μήτε τὴν κακοπιστὶν αὐτῶν ἔχειν. ἀπὸ
 δὲ τῶν πόλε πόλε αὐτῶν τῶν ἀριανῶν, ὁμοειδέας, ὡς
 δὴν ὁσέβειαν ἐδιδόκει ἀπὸ τοῦ ὁσέβειαν λέγων ὁ φων χειροῖας
 εἶναι τοὺς λόγους αὐτῶν, καὶ ψάλλων τῶν πόλε τῶν ἀριανῶν
 ἐκείνου τῶν αὐτῶν φρεσὶν ὡς ἡ γὰρ ἡ γὰρ, καὶ ἐπὶ τῶν
 ζῶν ἀκούσας. εἶτα ὡς κληθεὶς ὡς τῶν ἐπιπύοντων, ὡς
 ὡς τῶν ἀδελφῶν πόλε καὶ ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁσέβειαν, καὶ εἰς
 ἡ γὰρ εἰς τὴν ἀρετὴν, τοὺς ἀριανοὺς ἀπεκέρυξεν, αἰ-
 ρεσὶ ἐχάτεον εἶναι λέγων ἡ γὰρ, καὶ τῶν ἀδελφῶν πόλε
 ἐδίδασκετε τῶν πόλε μὲν εἶναι κτίσμα τῶν πόλε τοῦ θεοῦ, μήτε
 ἐκόντων γεγενηθῶν, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν πόλε πόλε πόλε πόλε

καὶ θρία. δὲ καὶ ἀσεβεῖς ἐσιχθύν, ὡς ποτὲ, ὅτε ἐκ τῶ. τῶ γὰρ
ὀλίγος συνωδῶν τῶ περὶ. ὁ δὲ μεδεμίαν ἔχετε κοινωνίαν
πρὸς τὴν ἀσεβείαν τοῦ ἀρμενίου. ἔδεμία γὰρ κοινωνία φω-
τὶ πρὸς σκότος. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀσεβοῦντες χριστιανοὶ ἔσμεν.
ἐκείνοι δὲ κτίσμε χθόντες τὸν ἐκ πρὸς τὸν τὸν τοῦ θεοῦ λόγον
ἔδωκεν δὲ φέρουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ, γὰρ δὲ οὐκ ἐστὶν παρὰ τὴν κτίσιν
θεόν. πιστεύετε ὅτι αὐτὴ ἡ κτίσις πᾶσα ἀφανισθεῖ κατὰ
αὐτῶν, ὅτι τὴν κτίσιν, καὶ ἡνὶ τοῦ πατρὸς, ἐν ᾧ τὰ πάντα
γένοντο, τὸν τοῦ θεοῦ γνησιότατος συναριθμοῦσιν. οἱ μὲν οὖν
καὶ πᾶντες ἔχουσιν ἀκούουσιν παρὰ τοῦ θεοῦ ἀκού-
ουσι τοῦ μὲν τὴν χρυσομάχην ἀνέροισι, οἱ δὲ τὴν πρὸς πρὸς
πρὸς συνέτρεχον ἰδόντες τὸν ἀντὶ τῶν, ἡμεῖς δὲ, καὶ αὐτοὶ οἱ
γὰρ οἱ αὐτῶν ἱερεῖς εἰς τὴν καρδίαν συνέτρεχον. γένοντες
ἀφ' ἑμῶν ἰδεῖν τὸν τοῦ θεοῦ ἄνθρωπον. πᾶντες γὰρ αὐτὸν ἔτρωσεν ἐκείνῳ.
καὶ γὰρ καὶ πολλοὶ ἐκείνῳ ἐκείνῳ, ὁ κύριος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ
δαίμονων, καὶ βλαβέντας τὴν δὲ ἀνθρώπου ἰσχύος. πολλοὶ δὲ καὶ
ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ τοῦ θεοῦ, πιστεύουσιν ὡς ἡμεῖς.
ἀμὴν τοῦτοι γνησιότατοι χριστιανοὶ ἐν ταῖς ὁλίγαις ἡμεῖς ἐ-
κείναις, ὅπως δὲ τίς εἶδεν ἐν τῇ αὐτῇ γνησιότητι. εἴτε τινῶν
οἱ μὲν ἐκ τῆς ὁλίγης αὐτὴν λαμβάνουσιν, καὶ δὲ τὸ τοῦτο δὲ
ἐκείνων ἀπ' αὐτῆς πᾶντας, αὐτοὶ δὲ λαμβάνουσιν ἑλέγχει, ὅ

πλείους εἰν^{αι} τούτοις ἐκεῖν, μετ' ὧν ἐν τῷ ὄρει παλαιόμην δαι-
 μων. ὅτε δ' ἀπεδήμη, καὶ παρεπέμφομεν αὐτ', ὥς ἐφθάσμεν
 εἰς τὴν πύλιν, ὅσαθεν τίς ἐβόα γυνή, μείνον ἀνέ θεοῦ. ἡ δὲ
 γένηρ μου δεινῶς ἐπὶ πνύμετ' ὀχλείτῃ, μείν', πόρα καλῶ,
 μὴ καὶ γὰρ κινδυνώσω βέχουσα. ἀκούσ' ὃ ὄντων, καὶ ἀξιώθεις
 παρ' ἡμῶν ἐμείν. ὥς ὃ ἡγήσεται ἡ γυνή, ἡ μὲν παῖς ἐρρίπτο χα-
 μαί, τοὺς δ' ἀνέωνις προσδοχόμεναι, καὶ τ' ἡ ὀνομάζοντος ἡ γῆρ
 ἡ παῖς ὕψις ὁξέχθοντ' ἡδὲ ἀναθάρτου πνύμεντος, ἡ δὲ μήτις
 λυγρὰ τ' θεόν, καὶ πόρτ' ὀχλίσουσι. καὶ αὐτ' ἔχαιρ' ἀποδῆν
 ὥς εἰς ἰδὸν οἶκον ἔδραστο. καὶ φρονίμοις ὃ ἡ γῆρ, καὶ τὸ θαυμά-
 ζ' ὅτι γράμματα μελὲς μεθῶν, ἀλγίνετο ἡ, καὶ σινετ' πόρτῃ.
 ὅτε ποτὶ γυνὴ φιλύθου δύο ἡ. ἡ γῆρ πρὸς αὐτ' νομίζοντες
 περὶ αὐτ' αὐτ'. ἡ δὲ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἔξω. ὃ δὲ ἐκ τῶν προσώπων
 εἰς τοὺς ἀνθρώπους, προσελθὼν πρὸς αὐτοὺς, ἔφη δι' ὁρμηλέως. τί ἔ-
 λυτον ἐσκήληται φιλύθοι πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον. τῷ δ' εἰπόντων
 μελὲς εἰν^{αι} μωρ', ἀλλὰ φρονίμ', ἔφη πρὸς αὐτοὺς, εἰ μὴ πρὸς μωρὸν
 ἦχθετε, πρὸς τὸς ἡμῖν ὁ κάματοι. εἰ δὲ νομίζετε μετ' φρονίμων εἶναι,
 γίνεσθ' ὥς ἐγὼ, δὲ γῆρ τὰ καλὰ μεμείσθ'. καὶ εἰ μὲν
 ἐγὼ πρὸς ἡμῶς ἐρχόμεναι, ἐμμεθέμεναι δὲ ἡμῶς. εἰ δὲ ἡμῶς
 πρὸς ἐμῶς, γίνεσθ' ὥς ἐγὼ. χριστιανὸς γῆρ εἰμὶ. οἱ θαυμά-
 στοι ἀρεχέουσι. ἔβλεπον ἡ δὲ τοὺς δαίμονας φεβόμενοι τ'

ηυ

εἰς

1 δὲ

ἀντώνιον. ἀλλ' ἔτι πάλιν ἡδόντων πρὸς ἀντώνιον ἐν ᾧ ὅρει τῷ
 ἔξω, καὶ νομίζοντες χαλᾶσαι ὅτι μὲν μετὰ δὴ γράμματα.
 λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ ἀνώνυμος. ἡμεῖς δὲ τί χέετε; τί πρῶτον
 ἐστὶ, νοῦς ἢ γράμματι; καὶ τίς τίς αἴτιος; ὁ νοῦς τῶν γραμ-
 μῶν ἢ τὰ γράμματα τοῦ νοῦ; τῶν ἐπὶ πόντων, πρῶτον εἰς
 τὸν νοῦν, καὶ τῶν γραμμάτων ὑρετῶν, εἰς ὃν Ἀντώνι, ὡς τοῖς νῦν
 ὑπάρχουσιν, τὰ τῶν ἀναγκῶν τὰ γράμματα. τοῦτο καὶ τοῖς πρὶν-
 τας, καὶ αὐτοὶς ἔξεσθαι. ἀπὸ λαδον οὐκ ἀναγκῶν, ὅτι τὰ
 αὐτῶν ἐβλεπον ἐν ἰδιότητι οὐκ ἐστὶν. καὶ γὰρ ὅς ἐστιν ὅρει πρῶτον
 καὶ τῶν γράμμάτων ἀντίον εἶχ' τὸ ἔξω, ἀλλὰ χάρις τῶν καὶ
 πολιτικῶν. τὸν τῶν γράμμάτων εἶχεν ἡ τῶν γράμμάτων τῶν δὲ αἰσθη-
 μένων φθόνῳ, χαίρειν δὲ μέλλον ἐπ' αὐτῶν πρῶτον, ὅς ἐστιν ὁ
 πρῶτος αὐτῶν. ἀλλ' ἔτι μετὰ τούτῳ πάλιν ἔξω ἐλθόντες εἶδον δὲ
 ἔστι ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν δοκούντες εἶναι (ἄφρονες) καὶ ἀπαιτούμενων
 αὐτῶν λόγον πρὸς τὴν κατ' ἡμέραν ἐν τῷ πρῶτον. ἐπιχειρῶντων δὲ συμ-
 μίξασθαι πρὸς τοῦ δαίμονος καὶ βλαβερῶν χαλᾶσαι.
 ὁ μὲν ἐπὶ τῶν ὁ ἀνώνυμος, καὶ πρῶτον οἰκτεῖρας αὐτοῖς ὡς πρὸς
 ἀνθρώπων. ἔλεγεν δὲ ὁ δαίμων τοῦ κατ' ἡμέραν αὐτῶν διδόντων
 τὴν κατ' ἡμέραν ἐστὶν κατ' ὁμοίαν, ἢ μοιχείας, καὶ παιδοφθορίας
 προσάπειν τοῖς πρὸς ἡμῶν χαλᾶσαι δαίμονος. ὅς ἐστιν πρὸς ἡμῶν
 γράμματα ἀνδρείας ἢ τεκμήριον, καὶ κατὰ φρονήσεως δαίμονος.

τὰ ἡμέτερα.

Ἰά. δὲ αὐμέτρε. ἀσελγίᾳ ἐσὶ πάθῃ. ἔπειτα τί βέλτιον
 ἐστὶ, λέγει, ὅτι ὁ τοῦ θεοῦ λόγος ἐκ ἐπιφανήθη, ἀλλ' ὁ αὐτοῦ
 ὢν ἐπὶ ὁρμηλῆς, καὶ ὁρμηλῆς. τῶν ἀνών ἀνέληψε ὅμα
 ἀνδρῶπιον, ἵνα τῆς ἀνθρωπίνης κλήσεως ὁρμηλῆς. θεῖος ὁ νοῦς
 ὅσος φύσεως· ἡ ἐκείνη ἐξομοῖται, καὶ ὁρμηλῆς τοῦτο σέβ'
 τελεῖται, καὶ ἐξ ὅσων, ὅσων ἐκείνων, ὅσων ὅσων ὅσων
 εἰσιν ὅσων σεβάσματα. ὅσων δὲ χηλῶν ὅσων
 ἡμεῖς, λέγουμεν τὸ χρῆσιν αὐτῶν πεφανερωθῶν· ὅσων ὅσων
 ἐκ τοῦ νοῦ τῆς ψυχῆς ὅσων πεφανερωθῶν, ὅσων
 τε πεφανερωθῶν αὐτῶν, καὶ πεφανερωθῶν, ἀπὸ τῆς αἰδέσεως
 ὅσων εἰς ὅμα· καὶ εἴτε εἰς ἀνδρῶπιον μόνον, καὶ μὴ
 εἰς τελεῖται, καὶ ἐξ ὅσων μελετᾶμεν, καὶ μελετᾶμεν
 τῶν. ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς πῶς ἐπὶ ὁρμηλῆς αὐτῶν τῶν
 χηλῶν ὅσων ὅσων. ἡμεῖς γὰρ ὅσων ἀνέληψε ψυχῆς
 ὅσων ὅσων. ὅσων ὅσων, καὶ ὅσων τῶν
 νοῦς φερεται· ὅτι καὶ τοῦτο ἐκ ἀδύνατον ὅσων. ἡμεῖς
 δὲ εἰς τὸν θεοῦ τοῦ νοῦ τῆς ψυχῆς λέγουμεν, πῶς ὅσων
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ὅσων ὅσων. ὅσων καὶ
 αὐτὸν τὸν νοῦν ὅσων τῶν ψυχῆς τῶν εἰς τὸν θεοῦ. ὅσων γὰρ
 αὐτὸν ὅσων, ὅσων ἀνέληψε καὶ τοῦτο ἐκείνον εἰς τὸν θεοῦ

καὶ τῶν ὅσων

μυθo

ἢ εἰκὼν. ὅταν δὲ π' τοῦ νῦν ἱδαντὶ πορίζετε, ἐνθυμεῖσθε, δὲ
καὶ εἰς αὐτὸν πᾶν τὸ νοῦν βλασφημεῖτε. ὡς δὲ τοῦ σῶ-
τί βέλτιον ἂν ᾖ εἶναι, ἢ τὸ ἐπιβελῆσαι ἐπαφορμῶν παρὰ
πονηρῶν, ὑπομελῆναι καὶ σωρῶν, καὶ μὴ κτῆσαι τὸ ὅπως
δὴ ποιεῖ δάνατον ἐπαφορμῶν: ἢ πλῆθος ὁσείδους, καὶ
ἰσίδους: καὶ ἐπιβελῆσαι τυφῶν, ἔκρουν φυγῶν, καὶ τεκνῶν
ὑποπόσειο, καὶ παρὰ σκοπίασιν μυθολογεῖν; ταῦτά γὰρ ἡμεῖς
εἰσὶ τὰ ὅσα. πῶς ὁ χυλὸς ἀζοντες τὸ σωρῶν, ἐδωκεν
ζετε τὴν ἀνάστασιν; οἱ γὰρ τοῦτο εἰπόντες, καὶ κείνῳ ἐγγραφῆ.
ἢ δὲ τί μνημονόουντες τῶν σῶν, οἷον πᾶσι ὡς τῶν ἐγ-
ρίων νεκρῶν, καὶ τῶν ἀμαρτανῶν τυφλῶν, καὶ τῶν
θεραπευμένων παρὰ χυλῶν, τῶν τε καθαρισθέντων
λεπρῶν; καὶ τί εἰς τὴν δόξαν περὶ πορείας; τῶν
ἄλλων σημείων, καὶ τῶν δεινῶν, ἀπὸ ὅσων ἀνθρώπων, ἀμὰ
θεὸν δεικνύσιν τὸ χυλῶν. ὡς μὲν οὖν δοκῆτε ἀδικεῖν, ἔτι μὲν γὰρ
οἷος ἐν τοῦ χυλῶν τὸ γεγραμμένον ἡμῶν. ἀλλ' ἐν τῇ ἐκ-
μῇ ἡμεῖς; καὶ βλέπετε, ὅτι ἂν πεποιθὴν ὁ χυλῶν, θεὸν αὐτὸν
ἀποδείκνυσιν ἐπὶ τῇ ἐκμῇ τῶν ἀνθρώπων. εἰπά-
δὲ καὶ ἡμεῖς ἡμῖν τὸ ἡμέτερον. τί δ' ἂν εἰποιτο ὡς τῶν ἀ-
χρῶν; ἢ ἀναλίσκων, καὶ ἀφελότητα. εἰ δὲ ὡς ἀκρῶν, δε-

λήσῃτε λέγειν, μυστικῶς λέγουσιν ταῦτα· ὅτι ἡμεῖς ἀλλήλους
 τετ' ἀρπαγνύμενος εἰσέλθωμεν· καὶ τὴν ἰσχυρίαν ἡμεῖς εἰς τὸ
 πῦρ· καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἄερα, καὶ ἀπόμωνα εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ἄρτεμεν
 εἰς τὴν σελήνην· τὸν δὲ ποσὶδόντα εἰς τὴν θάλασσαν, ἔδωκεν ἡ τοῦ ἔδωκε
 σέβασθε· ἀλλὰ τὴν κλίσιν φερεῖτε παρὰ τὴν πόλιν· κλίσιν αὐτοῦ
 δεῖον· εἰ γὰρ ὅτι καλὴ ἡ κτίσις, τοιαύτη συνειδήκατε· ἀλλ' ἐδὲ μέλει
 τοῖς θανάτοις ἡμεῖς γινώσκωμεν, καὶ μὴ δεῖν ποιῆσαι τὸ δεῖν ποιῆσαι,
 ἵνα μὴ τὴν τῆς διμίουργου τιμὴν τοῖς γινώσκουσιν φερέμεν· ὅτι
 ὡς ἡμεῖς καὶ τὴν τῆς ἀρχιτέκτονος τιμὴν εἰς τὴν αὐτοῦ γλυ-
 μνήν οὐκ ἔμελλε μεταφέρειν· ἢ τὴν τῆς σφατῆς εἰς τὴν σφατῶντι.
 τί τοίνυν παρὸς ταῦτα ἔχετε; ἵνα γινώσκωμεν, εἰ ἀξίον ἐστὶν ἡμεῖς
 ἔχειν· ἐκεῖν δὲ ἀποκρίσας, καὶ σφραγίσας· ὡς, καὶ κείσε, μηδὲν
 φασὶν ἀνθρώπου· ἔφη· πάλιν δὲ δὴ μὴ ὡς· ταῦτα μὲν καὶ ἀπὸ αὐτῆς
 οὕτως ἔχει τὸν ἔλεον· ἔπειτα δὲ ὁ μέλλων ἡμεῖς τοῖς ἀποκρισάν-
 κτος λόγους ἐπερεῖδεσθε, ὅτι ταῦτα ἔχοντες τὴν τέχνην βλάψετε
 ἡμεῖς μὴ ἀνδρῶν τῶν λόγων ἀποδείξωσιν δεοσέμεν, εἴπατε μοι πρῶ-
 τον ἡμεῖς· τὰ παλαιά, καὶ μέλαινα ἢ πρὸς θεῶν γινώσκουσιν ὡς
 ἀκριβῶς δὴ φησὶν ὡς, δι' ἀποδείξωσιν λόγων, ἢ δι' ἐνεργίας πί-
 στες; καὶ τί πρεσβυτέρους εἰσὶν ἢ δι' ἐνεργίας πίστεως, ἢ ἢ δι' ἡ
 λόγων ἀποδείξωσιν; τῶν δὲ ἀποκριναμένων πρεσβυτέρων εἶπαι τὸ
 δι' ἐνεργίας πίστεως, καὶ αὐτὴν εἶναι τὴν ἀκριβῆ γινώσκον, ἔφη· ὁ

ἀνθρώποις, καὶ ὡς εἶπατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ πίστις ἀπὸ δ' ἐκθέσεως
ψυχῆς γίνεται· ἡ δὲ δ' ἐκθέσις ἀπὸ τέλους τῶν συντιδνῶν ἐστίν.
ὁ δὲ οὗτος πᾶσι δ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκθέσις πᾶσι δ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκθέσις, τοῦτο οὗτος ἡ δ' ἐκθέσις,
ἡ δ' ἐκθέσις καὶ πᾶσι δ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκθέσις λόγων ἀποδείξις. καὶ γὰρ ὁ δ' ἐκθέσις
πίστεως νοῦ μὲν, τοῦτο ἡμεῖς δ' ἐκθέσις λόγων καὶ ἀποδείξις περὶ αὐτοῦ.
καὶ πολλοὶ οὗτοι δ' ἐκθέσις αὐτοῦ νοῦ μὲν δ' ἀποδείξις, ὡς βελτίον,
καὶ ἡμεῖς δ' ἐκθέσις πᾶσι δ' ἐκθέσις ἐκθέσις τῶν σοφιστικῶν ἡμεῖς δ' ἐκθέσις
λόγων. ἡμεῖς τοίνυν οἱ χριστιανοὶ οὐκ ἐν θείᾳ λόγων ἡμεῖς
νικῶν ἡμεῖς τὸ τὸ μυστήριον· ἀλλ' ἐν δυνάμει πίστεως ἡμεῖς
γινώσκουσιν ἡμεῖς δ' ἐκθέσις τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν ὁ
λόγος, ἰδὲ νῦν ἡμεῖς μὴ μεθύντες γινώσκουσιν· οὗτοι οὗτοι εἰς τὸ θεῖον,
τῶν εἰς τὸ θεῖον οὗτοι δ' ἐκθέσις τοῦ θεοῦ εἰς τὸ θεῖον· οὗτοι οὗτοι.
καὶ ὅτι ἐκθέσις ἐστὶν ἡ πίστις ἡμεῖς· ἰδὲ νῦν ἡμεῖς ἐκθέσις τοῦ θεοῦ.
εἰς τὸ θεῖον πίστις· ἡμεῖς δὲ λογισμὸς λογισμῶν. καὶ τῶν μὲν πᾶσι
ἡμεῖς φαντάσμεθα τῶν εἰδώλων καὶ ἀποδείξις· ἡμεῖς δ' ἐκθέσις, ἡμεῖς δ' ἐκθέσις
εἰς τὸ θεῖον πᾶσι δ' ἐκθέσις· ἡμεῖς μὲν οὐκ ἐκθέσις, καὶ θρησκείαι
ἐκθέσις ἀπὸ χριστιανῶν εἰς ἡμεῖς· ἡμεῖς τῶν εἰς τὸ θεῖον πᾶσι
εἰς τὸ θεῖον οὗτοι οὗτοι ἡμεῖς τῶν εἰς τὸ θεῖον οὗτοι οὗτοι ἐκθέσις
τὸ θεῖον εἰς τὸ θεῖον, καὶ τῶν εἰς τὸ θεῖον· ἡμεῖς μὲν τῶν καὶ ἐκθέσις
ποδίζετε τῶν τοῦ θεοῦ διδασκαλίαν, ἡμεῖς δὲ ὀνομάζοντες τὸ θεῖον
πᾶσι δ' ἐκθέσις δαίμονας· οὗτοι ἡμεῖς φοβέσθε ὡς θεοῖς· καὶ

ἐν τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ γίνεσθαι, ἀσθενεῖ μὲν μάχῃ· ἐκ ἐνεργείας δὲ
 φαρμακείας. εἰπάτε γὰρ ποὺ ἡμῶν εἰσὶ τὰ μαυρίαι; ὡς οἱ τῶν
 αἰγυπίων ἐκαστοὶ; ποὺ τῶν μαύρων αἰ φανίσαι; πότε ταῦτ' ἐπαύται;
 καὶ ἡσθένος, εἰ μὲν ὅτε ὁ τοῦ χυδαίου γέγονεν; ἄρα οὐκ ἄξιός ἐστι ⁴ ~~χρ~~
 χυδαῖος; ἢ μὲν τὰ καθαροῦ μέρους πρῶτος, καὶ ἐλεγχόμενος ἀ-
 σθενής; καὶ γὰρ τοῦτ' ἑαυμάς ἐστιν, ὅτι τὰ μὲν ἡμέτερα ἐδέπω ποτὲ
 ἐδύχαθ' ἡμεῖς, καὶ ἄλλοι καὶ ὁ ἄνθρωπος κατὰ πόλιν τιμῶνται· οἱ δὲ τοῦ χυ-
 δαίου κύνται; καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ὅσα τὰ ἡμέτερα ἀνθεῖ, καὶ πλη-
 θύνει. καὶ τὰ μὲν ἡμέτερα ἀδελφόμενος δὲ φερεῖ. ἐδὲ τὸ χρυ-
 σίον, καὶ διδασκαλία χρυδαίου μὲν παρ' ἡμῶν, καὶ δὲ χυδαίου
 πολλὰ κίς ὡς βασιλέων, πεπληρωμένον οἰκουμένην. πότε
 γὰρ ἔγνωσ' ἡ θεογνωσία, ὅξεν μὲν; ἢ πότε ἔγνωσ' ἐν ὁφθαλμοῖς;
 καὶ ἀρετῇ ὁρθέως ἐφάνη; ἢ πότε ἔγνωσ' ὁ θάνατος κατεφρα-
 νήθη; εἰ μὲν ὅτε σαυρὸς τοῦ χυδαίου γέγον'· τοῦτ' ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν ἀμφιβάλ-
 λει βλέπων τὸς μάρτυρας δὲ τὸ χρυδαίου φερονδύλας τὸ θάνατον.
 βλέπων τὰς τ' ἐκκλησίας παρθέν' δὲ τὸ χρυδαίου, καὶ ἀ-
 μύσσει τὸ ὄμμα· φησὶ γὰρ· καὶ ἐστὶ μὲν ἰκανὰ ταῦτ' ἡμεῖς,
 τεκμήρια, τὴν κατὰ χεῖρας πίστιν μόνον ἀληθῆ· εἰν' εἰς θεοσέβειαν. ἡ δειξαι
 εἰ δ' ἀκμὴν ἡμεῖς ἀπιστεῖτε ζητοῦντες τοῖς ἐκ τῆς λαοῦ συλ-
 λισμένοι. ἡμεῖς ἐκ ἐν πηδείοις λαοῦ ὁφίαν ἡμεῖς, ὡς εἶπ' ὁ
 διδασκαλὸς ἡμῶν, ἀποδείκνυμι. τὴν δὲ πᾶσι πείθομαι ἐν

αργῶς περιγυμνάντες. τὸ ἐν τῷ λυγρῷ καθαυμένοι. ἰδοὺ πρῶτον
ὧδε πάροντες ἐπὶ δαίμον. ἴσαν δὲ πνέοντες ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν
ἐπὶ δαίμον ἐργασίμενοι· καὶ παρεγγὺν αὐτοῖς εἰς τὸ μέσον,
ἔφη. ἢ ὑμεῖς τοῖς συλλυγομένοις ὑμῶν, καὶ οἷα θέλετε τέλει
ἡμετέρας, ἐπὶ ἐργασίμενοι τὰ εἰδωλὰ ἑαυτῶν, καθαρῶς
αὐτοῖς. ἢ εἰμὲν δύνασθε, κατὰ θεοὺς τῶν πρὸς ἡμᾶς μάχην,
καὶ ὅψεσθε τῶν τοῦ τῶν δυνάμεων. ἔπειτα εἰπὼν, ἐπεκαλέσατο
τὸ ἔχον. ἐσφραγίσθητε τοῖς παρόντας τῶν σημείων τῶν τοῦ δαίμονος,
καὶ τρίτον. ἔπειτα εἰπὼν οἱ ἄνθρωποι ὁλόκληροι, σωφρονιστέοντες ἑαυτοὺς,
καὶ ὁλοκληροῦντες τὸν νόμον. καὶ οἱ μὲν λεγόμενοι φιλῶντες ἐδάμνασαν,
καὶ ἀληθῶς ἐξέπλησαν. ἔπειτα τῶν συνεισφύγων τῶν ἀνδρῶν, καὶ
τῶν γυναικῶν σημείων. ὁ δὲ ἀντιπῶντος ἔφη. τί θαυμάζετε ἐπὶ τῷ
τῶν; ἐκ ἐσθῆτος ὑμεῖς οἱ ποιοῦντες. ἀλλ' ὁ χρῖστος ἐστὶν ὁ δὲ τῶν εἰς
αὐτὸν πιστεύοντων. πιστεύετε οὖν καὶ ὑμεῖς, καὶ γίνεσθε
ὥς καὶ ὑμεῖς, ἔπειτα ὅτι ἐτέλει λυγρὰ τὰ παρ' ἡμῖν ἐστίν. ἀλλὰ
πίστευε δι' ἀσπίδος τὸ εἰς τὸν ἐν τῷ λυγρῷ. ἵππιναι. εἰς ἡμᾶς, καὶ
ὑμεῖς ἐκείνους τὰς δὲ λυγρὰ ἀποδείξετε ζητήσετε. ἀλλ' αὐτὰρ
καὶ τὸ εἰς τὸν νόμον ἡγήσασθε. ἔπειτα μὲν τῶν ἀνδρῶν τὰ ῥήματα.
ἐκείνοι δὲ καὶ ἐν ἡμέτῳ θαυμάζοντες ἀνεχώρουν, καὶ ἀπομαζόμενοι
αὐτὸν, καὶ ὁμοθυμῶντες ὠφελείας ποιεῖν. Ἐφθασὲ δὲ καὶ
μέχρι βασιλέων ἢ τῶν ἀντιπῶντος φήμει. ἔπειτα γὰρ μεθόντες καὶ

.σαν πάντες οἱ αἰῶνες, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κωνσταντῖν, καὶ κωνσταντὶς οἱ ἀγγελοὶ
 ἔρχεσθαι αὐτῷ ὡς περὶ καὶ ἡμεῖς λαμβάνειν ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ.
 ὅν' ἔτε γράμμασι παρὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο· ἔτε ἡδὲ ταῖς ἐπιστολαῖς
 ἐγγράφει· ὁ αὐτὸς δὲ ἴδω, οἷος ἰδὼ καὶ παρὶ τοῦ γράφειν αὐτῷ βασιλέως.
 ὅτε γὰρ ἐκρίβετο αὐτῷ τὰ γράμματα, ἔκλει τοὺς μοναχούς, καὶ
 ἔλεγε· τί θαυμάζετε εἰ γράφω βασιλὸς; θαυμάζετω, ὅτι ὁ θεὸς
 τὸ νόμιμον ἡμῶν ποιοῦν ἐγείρειν, καὶ ὁ δὲ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ λελάληκεν
 ἡμῖν. ἐβούλετο μὲν μέδεσθαι τὰς ἐπιστολὰς λέγων ἐκ' ἰδέσθαι
 παρὸς τὰ ἱερά· γράφειν. παρὸς τοὺς δὲ παρὸς τῶν μοναχῶν
 ὅτι χριστιανοὶ· οἱ βασιλεῖς. καὶ ἴνα μὲν ἀπορήθωτ' οὐκ ἀδελφῶν
 οὖν. ἐπέτρεπε γὰρ ἀναγινώσκειν, καὶ ἀνέγραψεν ἀποδεχόμενος
 ἡμῖν αὐτοῖς, ὅτι τὸ ἔχον παρὸς κῆρυξιν. σιμωβέλει δὲ τὰ εἰσώτ-
 εῖαν· ὅτι μὴ μείζων ἡγεῖται τὰ παρὸν. ὅμως μάλιν μνημο-
 νόειν τὴν μεμνημένης κλίσεως. καὶ εἰδέναι ὅτι ὁ χεῖς μόνος ἀληθῆς, καὶ
 αἰώνιος· βασιλὸς. φησὶν οὖν τε εἰν' ἡξίως, καὶ φροντίζειν τε
 δικαίως, καὶ τῶν πτωχῶν. καὶ ἐκεῖν' δὲ χαρὸς μὲν ἔδιδοντο ὡς παρὸς
 παρὸς τὰς συμβεβηκέναι. ἔτι παρὸς. πάντων ἰδὼ παρὸς φίλος, καὶ
 πόρτος ἡξίως ἔχειν αὐτὸν παρὸς. ἰδὼ δὲ γινώσκοντες ἔτι παρὸς
 πόρτος ἀποκρινόμεν, ἐπέστειλεν παρὸς εἰς τὸ ἐνδον ὄρεσιν· ὅτι
 μὲν σιμωβέλει ἀσκήτως εἶχετο. πολλὰ δὲ μετ' ἐπὶ εἰσερχομένη
 + παρὸς αὐτὸν καθεζόμενος, καὶ περὶ πασῶν, ἀπενόουντο, ὡς ἐν τῷ δα

νῆλ γέγραπται. καὶ αὐτὸς μὲν μετ' ὧσαν ὠμίλ' τὰ ἀκλύτα.
τοῖς συνῶσι ἀδελφοῖς. οἱ δ' συνῶντες ἡθάνοντο τινὰς θεωρεῖαν αὐτὸν
βλέπων. καὶ ἡ τὰ ἐν αἰγίπῳ γινόμενα. πολλάκις ἐν τῷ ὄρει τυ-
χάνων, καὶ βλέπων διηγέσθαι σεραπίονι τὰ εὐακόπως ἐνδονοῦσι
ἐβλέποντι τ' ἀρτύνιον ἐχοληθέν τῆς ὀπτασίας. ποτὲ γὰρ κα-
θεζόμεν' ὡς ἐν ἐκαστοῖα γέγον'. καὶ πολὺς τῶν ἐν τῇ θεωρίᾳ
σενάων. εἴτ' μετ' ὧσαν σεραπίος πρὸς τὴν συνῶντος ἐσέναξεν, καὶ
ἐν τῷ κρημνῷ ἀφασαὶ ἤχετο. καὶ κάμπλων τὴν γνάσσα. δέμεται
νεν εἰς πολὺ, καὶ ἀφασαὶ ἐκλαμν ὁ γέγων. ἐν τῷ κρημνῷ
καὶ οἱ συνῶντες, καὶ πόλιν φοβηθέντ' ἡξίου μεθεῖν πρὸς αὐτὸν, καὶ
πολὺ δ' ὡχλός, ἕως διασθεῖς εἶπε. ὡς τέκνα βελτίον ἐλεῖν ἀπο-
θανεῖν πρὸς τῆς γνέας τὴν θεωρίαν. τὸ πόλιν ἡξίου, διακρύ-
σας ἐλεῖν, μέλει τ' ἐκ κλησὶ ὄργη καταλαμβάνειν καὶ μέλει πρὸς
εὐδοκίαν ἀνὰ κτηνώδεσιν. εἶδον γὰρ τῶν ἱσπεζαν τοῦ κυρία, καὶ
καὶ πρὸς αὐτὴν ἐσώτας ἡμίονοις κίχῳ πρὸς ταχέως, καὶ λακτί-
ζοντας τοὺς ἐνδονοῦντες ἔτῳ, ὡς ἂν ἀτάκτως σκίρτωντων κτηνῶν
γνοίτο λακτίσματος, εἴτ' σενάξας πάντ', καὶ δεηθεῖς, ἡκουσάμενος
βδελυγθῆσεται τὸ διοῖας κελὶόν μου. ταῦτα εἶδεν ὁ γέγων. καὶ
δύο ἔτι γέγον' ἡ νῦν ἐφοδ' τ' ἀρτύνιον. καὶ ἡ ἀρπαγὴ τῆς ἐκκλη-
σιῶν. ὅτε καὶ σκόβη. ὁ πᾶσι ἐποίησε δῖον. ἐθνη καὶ βασάξας με-
βίασ. ὅτε καὶ τῇ ἐθνικῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῶν ἐθνικῶν συνάγει

μετ' αὐτῶν. καὶ παρὸν αὐτῶν ἐπεπλήον ἐστὶ τὸ ἰσχυρὸν ὡς ἤθελε.
 τότε πάντες ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι τὰ λεκτικὰ καὶ τῶν ἡμῶν
 ταῦτα. περιμελυνέτο τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' οἱ ἀρειανοὶ περιμελύνουσι
 ἄλλῳ ὡς τὸ κτήνη. ὡς δὲ ταῦτα εἶδεν τὴν θεωρίαν· ἔτι
 γνώτας παρεκέλευε λέγειν, μὴ ἀθυμήσῃτε· ὡς γὰρ ὁργία
 ἡς, ἔτι πάλιν ἰσχυρὰται· καὶ πάλιν ταχέως ἀπολήψεται τὸν κόσμον
 ἐαυτῇ ἢ ἐκκλησίᾳ, καὶ συνήθως ἀναρχήσεται. ἔσθ' ὅπως τοὺς διω-
 χθέντας ἀποκαθίσταμεν. καὶ τὴν μὲν ἀσέβειαν πάλιν εἰς τοὺς
 ἰδίους φορεῖς ἀναχωρεῖσαν. τὴν δὲ δισέβειαν πάλιν παρρησιαζομένην
 μετὰ πάσης ἐλευθερίας πανταχοῦ. μὴ μίανητε ἑαυτοὺς με-
 τὰ τῶν ἀρειανῶν. ἐκείνη γὰρ ἀποστόλων αὐτῆς ἡ διδασκαλία· ἀλλὰ
 δαίμων, καὶ τοῦ πρὸς αὐτῶν τοῦ ὁργίου. καὶ μὲν ἄλλοι, καὶ
 ἄπονος ὁργία ἔστιν ὁργία, ὡς ἡ τῶν ἡμῶν ὁργία. τοιαύτη μὲν
 τοῦ αὐτοῦ. ἢ δὲ ἡμεῖς ἀπίσκειν φεῖδι' ἀνὰ ταῦτα γέ-
 νεσθαι, τὴν δὲ τῶν ὁργίων ἔστιν ἡ ἐπαγγελία. λήψεται, εἰ ἔχετε
 πίσιν ὡς κόκκον συνήπεως, ἐρεῖτε τῷ ὁργίῳ τῷ, μεταβηθὶ ἐνθάδε,
 καὶ μεταβήσεται. ἔσθ' οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ἡμῖν. καὶ πάλιν, ἀμὲν
 λήψεται ἡμῖν, εἰ ἂν αἰτήσεται τὸ πρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ἡμῖν.
 αἰτεῖτε, καὶ λήψεται. καὶ αὐτὸ ἔστιν, ὁ τοῖς μαθηταῖς λήψων, καὶ
 πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐπ' αὐτῇ. ἀσθενήσας θορυπέετε, δαίμο-
 νια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. ἢ πρὸς αὐτῶν γινώσκων

ἔθροιστο δὲν ἀνώνυμος, ἀμείλιχός μιν, καὶ χυὸν ὀνομάζων, ὥς πᾶσι φα-
 νερόν γίνασθαι ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν οἱ ποῖν. ἀλλ' ὅς τ' ἐκ τῶν οὐδ' Ἀντωνίου φιλο-
 θεωπόλιος μιν, καὶ θεωπολίων τοὺς πάροισι. Ἀντωνίου δὲ μόνον τῶν δὲ
 καὶ ἡ ἀσκησις, ἥς ἐκεῖν ἐν τῷ ὄρει καθήμιεν ἔχαιρεν μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν
 θεωρίαι, ἐλπεῖτο δὲ διοχρούμεν εἰς τὸ ὄρος ὄξω. καὶ γὰρ δικασ-
 τὰ πάντες ἡξίουν ἀπὸ τῶν ὄρων αὐτὸν περὶ χεῖρας. ἐπεὶ μὴ δύνασθαι τῶν
 αὐτοῖς εἰσελθεῖν ἐκεῖ δὲ τοῖς ἀκολουθεῖν τῶν δικαστῶν ἡ-
 ξίουν δὲ ἵνα ἔλθῃ, καὶ μὴ αὐτὸν ἰδῶσιν. καὶ παρὲν πρὸς τὰ τῶν
 δ' ὄρων ἡνέχετο. οἷδ' ἐπέμμενον. καὶ μέλλον τοῖς ἰσχυροῦς, καὶ οὐτ'
 ἰσχυροῦς πρὸς ἐπεμμενον, ἵνα καὶ δὲ τῶν ἐκεῖν πρὸς φασιν
 κατέλθῃ. πάχων οὖν ἀνάγκη, καὶ ὅρων αὐτοῖς ὀδυρομένων, ἡ-
 χετο μὲν εἰς τὸ ὄρος ὄξω τῶν. ἐκ ἀνωφελὲς δὲ πάλιν τῶν οὐκ ἐκ
 αὐτοῦ. πολλοὺς μὲν γὰρ εἰς ὄφελος ἐγένετο καὶ εἰς ὀδυρομένην ἡ
 ἀφίξις αὐτῶν. τοῖς δὲ δικαστῶν ὠφέλη συμβαλόντων πάντων μάλ' ἐπὶ
 νειν τὸ δίκαιον, καὶ φοβεῖσθαι τὴν ἐκ εἰδέναι ὅτι οἷον κρίματι κρίν-
 σι, κρίθησονται. πάλιν ὅτι τῶν ἐν τῷ ὄρει δὲ τῶν ἐκεῖν πάντων μάλ' ἡ-
 πα. ποτὲ γὰρ βίαν τοιαύτην παθόντων παρὰ τῶν χρεῖαν ἔχοντων. καὶ
 τοῖς ἀσκησάμεν δὲ πολλοὺς ἀξιώσαντες αὐτὸν, κατελθεῖν, ἐλθόντων, καὶ
 ὁμιλήσαντες ὀλίγοντα εἰς σωτηρίαν φθάσαντες, καὶ πρὸς τῶν δεομένων
 ἐπείγετο εἰς τὸ ὄρος. ἅτε δὲ λήτομεν δὲ καὶ ἀξίουν τὸν αὐτὸν ἐνδε-
 δύναν, ἔλεγε μὴ δύνασθαι χροῖσθαι μετ' αὐτῶν. καὶ παρὰδείκνυ

α τῇ

ὀνησίῳ

χαρίεντί τούτο ἔπειθε χῆλιν. ὡς οἱ ἰχθύες ἐχρονίζοντες τῇ ξη-
 ρᾷ τελούτων. ἔτι οἱ μοναχοὶ μετ' ἡμῶν βραδύνοντες, καὶ πρὸς
 ἡμῖν ἐνδύονται ἰδόντες ἐκλύονται. δεῖ οὖν ὡς τ' ἰχθύων εἰσπλε-
 θάσθαι, ἔτι οἱ ἡμεῖς εἰς τὸ ὄρος ἐπείγασθαι, μήποτε βραδύνον-
 τες ἐπιλαθώμεθα τῶν ἐνδον. ἀκούσας δὲ ταῦτά τε ὁ σεσηλη-
 τῆς, καὶ πολλὰ ἔειπε παρ' αὐτοῦ, θαυμάσας ἔλεγεν ἀληθῶς
 εἶναι τὸν θεοῦ δούλον. πότεν γὰρ ἐν ἰδιώτῃ τοιούτος, καὶ το-
 σούτος νοῖς, εἰ μὴ ἡ ἀπαπόμνη ἐκ τοῦ θεοῦ. **¶** Εἰς δὲ τὸ σε-
 τηλῆτος, βαλάνκι δὲ ἡ ὄνομα. αὐτῷ, πικρῶς ἐδίδωκεν ἡμεῖς
 τοῖς χριστιανοῖς διὰ τὴν τῶν δισυνήμων ἀρειανῶν ἀποστασίαν.
 Ἐπειδὴ τοσούτον ἡ ὁμὸς, ὥς πρὸς τοῖς τύπῃν, καὶ μοναζον-
 τας γυμνοῖς μασιζέιν, πέμπει πρὸς αὐτὸν Ἀντωνίος, καὶ γρά-
 φει τοιούτου ἔχουσαν νοῦν ἐπιστολήν. ὁ δὲ ὁργὴν ἔχοντα ἡμεῖς
 χριστιανοῖς, σε. παύσαι διώκων, μήποτε ἡ ὁργὴ σε καθέλῃ. μέλει γὰρ ἔ-
 χεσθαι. ὁ δὲ βαλάνκι γράφας τὴν ἐπιστολήν ἔρριψεν πρὸς
 εἰς αὐτὴν, τοῖς δὲ κυρίως ἔβρισην, παραγείλας ἀπαγγέ-
 λειν Ἀντωνίῳ ταῦτα. Ἐπειδὴ φροντίζεις τῶν μοναχῶν, ἦδε καὶ
 σε μετεχέσθαι. καὶ ἐπαρῆλθον ἡμέραι πάντες, καὶ κατέλα-
 βεν αὐτὸν ἡ ὁργὴ. εἰς γὰρ τὴν πρώτην μονὴν τῆς ἀλεξανδρείας
 τὴν χιτομένην χεῖρε, ἔξῃσεν αὐτὸς τε βαλάνκι, καὶ νεστέρι ὁ ἐπὶ
 χροστ' αἰγυπία. καὶ ἀμφότεροι μετ' ἐπεκαθέζοντο ἑσπερίαις. ἔπειτα

δὲ ἔτι ἰδοὶ τὰ βαλάνια, καὶ περὶ τῶν παύτ' ἔφερον^χ παρ'
παρ' αὐτῶ. ἀλλὰ μὴ πω φθάντ' αὐτῶν εἰς τὸ τόπον. ἤρξαντο οἱ ἄν-
θρωποι δ' ἄρπάζειν, ὡς εἰδῶσι πρὸς ἀλλήλους. ἐδ' ἐξήφηνε ὁ πρῶ-
τος, ὃν ἐπεκράτετο ὁ νεώτερος δὴ γένετι τὸ βαλάνιον καθάρα-
λὼν ἐπέπεσ' αὐτῶ. καὶ ἔτι τοῖς ὁδοῖς ἐσπάρχετο αὐτὸ τὸ μὲν
αὐτοῦ. ὡς ὅθις μ' ἀπεκράτετο εἰς τὴν πόλιν. ἐν τρισὶ δὲ ἡμέ-
ραις ἀποθανεῖν, καὶ πάλιν σαυμάζειν, ὅτι αὐτὸν περὶ τὴν Αἰώνιον, τα-
χέως πεπλήρωται. ἔτι μὲν τοῖς πικροτέροις τὰς τῶν, τοῖς δὲ
ἄλλοις τὴν πρὸ αὐτῶ ἀπαντῶντας ἔτις ἐνθάδε ὡς ἐπιλαμβάνει
καὶ τὰ δικάζειν, μεταρρίζειν δὲ τοῖς ἀναχωρῶντας ἐπὶ τῆς
τούτης. ἔτι δὲ τῶν ἀδικούντων^χ κρίνεται, ὡς νομίζειν μὴ ἄλλως,
ἀλλ' αὐτὸ εἶναι τὸ πάγοντα. ἔτι δὲ πάλιν ὥφελαν τῶν ἰσχυρῶν
πολλοὺς σφαυρομένους, καὶ τῶν πολλῶν κεκτημένων ἀποπύεσθαι
τοῦ βίου τὰ βάρη, καὶ λοιπὸν γίνεσθαι μοναχοὺς, καὶ ὅλως ὡσπρία-
τερόν τινι παρὰ δεῦρ' ὁδοῖς τῆς αἰγυπίου. τίς γὰρ λυκούμενος ἀπύ-
τα, καὶ ἐκ ἐπέσχεφεν χαρὶ τίς ἤρχετο θείων δόξων. τοῖς αὐτοῖς
τεθνηκόσιν, καὶ ἐκ ὅθις ἀπετίδετο τὸ πρῶτον; τίς δὲ γίγμενος
ἤρχετο, καὶ ἐκ εἰς φίλιαν μετεβάλλετο. τίς πρῶτος ἀκιδῶν ἀ-
πῆντα, καὶ ἀκούων αὐτοῦ, καὶ βλέπ' αὐτὸν ἐκαστεροῦ τῶν πρῶ-
των, καὶ παρεμυθεῖτο τῶν περὶ αὐτὸν περὶ αὐτοῦ; τίς μοναχὸς ὀλίγο-
ρήσας, καὶ ἐλθὼν πρὸ αὐτοῦ, ἐμᾶλλον ἰσχυρότερος ἐγένετο; τίς ἑνὶ τῷ

1 πρὸς

ἔλθων εἰς τὸ ὄρος, καὶ θεωρήσας αὐτῶν, ἐκ ὧν ὁρᾷς ὁρηνεῖτο τῷ
 ἡδυνῶν, καὶ ἤρξατο συζητεῖν; τίς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν δαίμονος
 πειρασθῶν, καὶ ἐκ ἀπεκρίνετο; τίς δὲ ἐν λογισμοῖς ἐνοχλούμεν
 ἤρχετο, καὶ ἐκ ἐργασίας τῆς δ' ἡγορίας; καὶ γὰρ καὶ τοῦτ' ἐν μακάρι
 ἀσκήσεως Ἀντωνίου. ὅτι καθ' αὐτὴν περὶ πᾶν, χάρισμα δ' ἡγορίας πρὸς
 ἔχων ἐγνώσκει αὐτὸν τὰ κινήματα, καὶ πρὸς ὅ, τίς αὐτῶν ἐκ τῶν ἡ-
 μέν, καὶ τῶν αὐτῶν τοῦ ἐκ τῶν ἡμέρῶν. καὶ ἐ μόνου αὐτοῦ ἐκ τῶν πα-
 ρετοῦ ἐκ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνοχλούμεν ἐν λογισμοῖς πρὸς ἐκείν,
 ἐδίδασκεν, πῶς αὖν δύναντο τὰς ἐκείνων ἐπιβλέποντες ἀναδιδόναι.
 διηγοῦμεν τῶν ἐνεργούντων τὰς πανουργίας, καὶ τὰς ἀθηνείας.
 ἕκαστος γὰρ ὡς ἐκ τῶν παλαιφάτων πρὸς αὐτοῦ κατήρχετο, καὶ ἀνα-
 ῖν τῶν τῶν ἡγορίας τῶν ἡγορίας, καὶ τῶν δαίμονος αὐτοῦ. πόσι δὲ
 καὶ παρ' αὐτοῖς μνηστῆρας ἔχουσι, ἐ μόνου ἀπὸ τῶν πρὸς αὐτὸν ἡγο-
 τῶν, ἐμειναν τῶν πρὸς αὐτοῖς; ἡγορίας δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
 αὐτὸν. ἐ αὐτοῖς μετ' ὅσων ἐκ τῶν πρὸς αὐτοῖς ἀφ' αὐτοῦ ἐκ τῶν πρὸς
 πρὸς αὐτοῖς πεμπόμενοι. Ἀμέλει κινηθέντ' αὐτῶν πάντες ὡς ὁρᾷ-
 νοὶ ἡγορίας παρ' αὐτοῖς, μόνη τῆς ἐκείνων μνήμη. παρ' αὐτοῖς ἐ-
 αὐτῇ, κατ' ἐκείνους ἔμα τὰς νεφελίας, καὶ τὰς παρ' αὐτοῖς αὐτοῦ.
 Οἷον δὲ καὶ τὸ τέλος, γέγενεν ἄξιόν ἐστι μνημονεύσαι; καὶ ἡμεῖς
 ἀκούειν ποιοῦντας; καὶ τοῦ γὰρ ζήλωτ' αὐτοῦ γέγονε. καὶ τὸ ἐκ
 δὸς ἐπεσκέψατο τοῖς μοναχοῖς τοῖς ἐν τῷ ὄρει ἡγορίας. καὶ πρὸς αὐτοῖς

1 τ 618

ἐπεσκέψατο

παρὰ τὴν προνοίαν, ὅτι τὸ αὐτὸ θελοῦν ἔλεγε τοῖς μοναχοῖς. αὐτὸν
τὴν ἐπίσκοπον ἐξέλεον ποιεῖν, ὅτι θάυμαζον, εἰ ἐπὶ αὐτῷ ἐν ᾧ ὁ
θεωρεῖτο. καὶ ὅτι ἐστὶν λιπὸν καὶ ἀναλύσει. εἰμὶ γὰρ λιπὸν
ἐπὶ πύλῃ, καὶ ἐκείνῃ. οἱ μὲν οὖν ἀκούσαντες ἐκλαμον, καὶ πρὸς τὸν
συνῆλον, καὶ κατεφίλου αὐτὸν. ὁ δὲ ὡς ἀπ' ἀμοιβῆς εἰς ἰδίαν ἀπαρ-
τόλιν, χαίρων διελέγετο, καὶ πρὸς αὐτοὺς μετ' ολίγων ἐν τοῖς
πόνοις, μετὰ ἐκκατὰ ἐν ᾧ ἀσκήσας. ὅτι ὡς καθ' ἡμέραν ἀποδυ-
κῆσθαι ζῆλον, ὅτι καθὰ πρὸς τὸν, ἀσχεδὸν τῆς τῆς ψυχῆς ἀπό-
παρῶν λογισμῶν. καὶ τὸ ζῆλον ἔχειν πρὸς τὴν ἀγίαν. μετὰ ἑγγίζειν τὸ
μελετήσαντο τοῖς ἁγίοις: οἶδαντες γὰρ αὐτὸν τὴν πονηρίαν, καὶ βέβη-
λον πρὸς αἵρεσιν. μετὰ ἐκκατὰ ἔχειν τὴν. πρὸς τὴν ἀγίαν. ὅτι καὶ
ἐν τῶν ἀσκήσας. ὅτι ἐκκατὰ ἔχειν, μετὰ ἀνδρῶν ὅτι πρὸς αὐτὸν
αὐτῶν τὰς δικασίας, θεωρεῖσθαι: πᾶν γὰρ, καὶ διηγεῖται, καὶ πρὸς
ὀλίγον ἐστὶν αὐτῷ ἡ φαντασία. καθαρὸς οὖν μέλλων αὐτῷ ἀπὸ τούτων
φύγετε. καὶ τηρεῖτε τὴν τὴν πρὸν πρὸς αἵρεσιν, καὶ πρὸς τὴν
εἰς τὴν καὶ ἡμεῖς ἵνα ὁσέβει πῖσιν, ἐκ τῆς μετὰ γραφῶν μεμαθή-
κατε. καὶ ἐμὲ δὲ πολλαὶ ἐμνήσθητε. τῶν δὲ ἀδελφῶν βιαζομένων
μεῖν. καὶ αὐτῶν, καὶ τελειωθῶν, ἐκ τῆς μετὰ, ὅτι πολλαὶ
ὡς αὐτὸς καὶ οἱ πρὸς ἐνέφαν, καὶ ὅτι τὰς δὲ μέλιστα, ὅτι αἱ γὰρ
τὰ τὴν τελειωθῶν ἀσχεδὸν ὡμαί, καὶ μέλιστα τὰ καὶ μετὰ πρὸν
φίλοις ἀπὸ μετὰ, ὅτι πρὸς τὴν ὁδοῖς, μετὰ κρύπτειν δὲ ἐπὶ τὴν:

ὁμοίοντες ἐν ῥέτω τιμῶν ἢ ἀπελθόντας. ὁ δὲ Ἀντώνιος πρὸς τούτους
 πομπήν πομπῆς ἤξει καὶ ὑποπότιος πρὸς ἑλπίαν τοῖς λαοῖς. καὶ
 λαοὺς ἐνέβρεπεν. καὶ γυναῖξιν ἐπέχρησεν λέγων, μήτε νόμιμα
 μήτε ὁμοῦ οὐκ εἶναι τούτοις. καὶ γὰρ τῶν παρ' ἡμετέρων καὶ περὶ
 τῶν μέγιστον καὶ νῦν σώζεται μενέμετα. καὶ τὸ αὐτὸ δὲ ῥ' αὖ ὦμα
 εἰς μενέμετον ἐτέθη. καὶ λίθος ἐπί τε θῆς ἐκρύβην αὐτὸν, ἕως ἀνέ-
 στα τριήμερος. καὶ ταῦτα λέγων ἐδίδκνε παρανομήτας με-
 θ' αὐτοῦ μὴ κρύβουσι τὰ ὦμα. τὴν τελοῦσιν, καὶ ἄλλα τυχε-
 ρα. τί γὰρ μείζων, ἢ ἀνθρώπων τῆς κυριακῆς ὦμα; πολλοὶ μὲν οὖν
 ἀκούσαντες ἐκρύβην τῇ νεκροῖς ἐπὶ γῆν. ὁ ἡγαρίσκειν τῷ πᾶσι
 καλῶς διδάσκοντες. αὐτὸς δὲ τούτοις γνώσκων, καὶ φοβόμενος μήν
 τὸ αὐτὸ ἔγω ποιήσω ὦμα, ἢ πρὸς αὐτὸν συνάξας μετ' αὐτοῖς ἐν τῷ
 ὕψι ὄρεϊ μοναχῶν. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἔνδον ὄρεος, ἔσθην καὶ μετ'
 εἰώθη, μετὰ μέλας ὀλίγη ἐνόησεν. καὶ καλέσας τὴν οὐρανὸν
 οὐκ αὐτῶν μοναχῶν, δύο δὲ ἦσαν, οἵτινες ὁ ἑμὲν οὐκ αὐτῶν ἐπέ-
 πεντε καὶ δεκά. ἀσκήματα, καὶ ὑπορετοῦντες αὐτῶν δὴ τὸ γῆ-
 ρος αὐτοῦ, ἔλεγχ' δὲ πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ ἐγὼ μετ', ὡς χεῖρα πᾶσι,
 τῶν οὐκ οὐκ πρὸν μου πορεύομαι. ὁ δὲ γὰρ ἐμαυτὸν καλούμενον ἐπὶ
 τοῦ πᾶσι. ἡμεῖς δὲ νήφετε, καὶ τῶν πολυχρόνιον ἐμὲν ἀσκήσιν
 μὴ ἀπολέσσητε. ὁ δὲ ὡς νῦν ἀρχὴν ἔχοντες ἀποδέσσετε τῆς ἐν τῇ

περὶ οὐρανὸν ἑαυτῶν. οἶδατε τοὺς ὑποχθόνιους δαίμονας. οἶδατε πᾶς
ἀγγελοὶ εἶσιν, ἀσθενοῦσι δὲ τυχεύουσιν τῇ δυνάμει. μετὰ οὖν φοβηθῆτε
αὐτοὺς· ἀλλὰ μὴ μὲν τῷ ἔργῳ ἀναπνέετε· καὶ οὕτω πρὸς τοὺς ὡς
καθ' ἡμῶν ἀποδυνήσονται ζήσατε, προσέχοντες ἑαυτοὺς, καὶ μηνι-
μονόοντες ὡς ἡκούσατε παρ' ἐμὲ παρακλήσεων. Ἐμὴ δὲ μὴ
ἐμὴν κρινώμενα. πρὸς σχισματικῶν, μετὰ οὖν πρὸς ἀρετικῶν ἀρει-
νοῖς. οἶδατε γὰρ πῶς καὶ ὡς αὐτὴ ὁρᾷ τρεπόμενος δὲ τῶν χειρομα-
χῶν αὐτῶν, καὶ ἑτερόδοξον ἡμέραν περιάρεσιν. ἀποδάξτε δὲ μέγα
καὶ ἡμεῖς ἀεὶ συνάψαντες ἑαυτοὺς πρὸς ἡμῶν μὲν τῷ πᾶσι, ἑπειδὴ
δὲ τοῖς ἀγγελοῖς, ἵνα μετὰ θάνατον ἡμεῖς εἰς τοὺς αἰωνίους σκηνῶν
ὡς φίλοις δόξωμεν, ὥστε αὐτοὶ οὕτως λογίζεσθαι, οὕτως φρονεῖν· καὶ
εἰ μέμει ἐμὴν παρ' ἐμὲ, καὶ μηνιμονόοντες ὡς παρ' ἐμὲ, μετὰ
ἀφῆτε τινὰς τῶν ὁμῶν με λαβεῖν εἰς αἴγλητον, μήπως ἐν τοῖς οὐκ
ἀποδῶνται. οὕτω γὰρ χάριν εἰσῆλθον ὧδε. οἶδατε ὡς ἀεὶ ἀνέ-
βηπον τοὺς οὕτως ποιούντας· καὶ παρ' ἡμεῶν πάντως τῆς τοιαύτης
συνουσίας. δαίμεν οὖν τῷ ἡμέτερον ὁμῶν, καὶ ἐπὶ γὰρ κρῖ-
νετε. Ἐσὼ οὖν τὸ παρ' ἐμὲ ἔργον φησὶ τὸ μὲν παρ' ἐμὴν, ὡς
μηδέν. γινώσκ' ὅτι ὅτι, εἰ μὴ ἡμεῖς μόνον. ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ ἀναστά-
σει τῇ ἐν νεκρῶν ἀπολήψομαι παρὰ τοῦ σωτῆρος ἀφ' οὗ τοῦ αὐ-
τοῦ. διέλετε δὲ μου τὰ ἐνδύματα. Ἐκ Αἰθιοπίας μὲν τὰ ἐπὶ πο-
σὶ δότε τῶν μίαν μελωτῶν; καὶ ὁ ἑσπεριανὸς μὲν ἡμεῶν, ὁ παρ'
αὐτὸς μοι

αὐτοὶ μοι καὶ ἄλλοι δὲ οὐκ ἔστιν, παρ' ἐμοὶ δὲ τίς παλαιότης ἐστὶν
 πῶς τῷ ἑοικέναι δότε τῷ ἐτόλμα μελωπῶν. καὶ ἡμεῖς ἐμὲ
 τὸ πρῶτον ἐνδύμα. ἔστιν ὡς ἔστι τέχνη. ὁ γὰρ Ἀντωνίου με-
 ταβαίον, καὶ ἐκείνῳ μετ' ἑμὲ ἐστὶν. τούτῳ εἰπόν, καὶ ἀπαλα-
 μν' ἐκείνῳ, δέχαρος τὴν πόδα, καὶ ὡς φίλος ὅσον τοῖς ἡδον-
 τας ἐπ' αὐτ', καὶ δὲ αὐτὴν σφαιρὸν χυρὸν ἐφαίνετο γὰρ ὡς
 κείμην ἰσχυρῶς τῷ πρῶτον, ἔξελίτ' καὶ πρὸς τετάρτην καὶ αὐτὴν
 πρὸς τοῖς πρῶτον, καὶ αὐτὴν δὲ ἔστιν, καὶ δὲ δὲ αὐτὴν ἐνδύμα
 ἀνέμεντες, καὶ ἐλίσσαντες ἐκρυψαν ἐπὶ γὰρ αὐτὴν τὸ ὄμμα. καὶ
 ἔδεις οἶδεν ὡς ἄρτι πρὸς κέντρον, καὶ αὐτὴν τῶν δὲ. καὶ
 τῶν λαβόντων δὲ ἐκρυψαν τὴν μελωπῶν τὴν μακαρίῳ Ἀντωνίῳ, καὶ
 ὅτε τε μελωπῶν ἡμῶν, παρ' ἐαυτῶν ὡς μετὰ χεῖμα, φησὶν
 καὶ γὰρ ἐλίσσαντες, ὡς Ἀντωνίῳ γὰρ ὡρῶν, καὶ πρὸς βαλόντων
 αὐτὰ, ὡς ἑαυτῶν ἐκρυψαν μετὰ χεῖμα. τούτῳ ἐν
 ὄματι ζωῆς Ἀντωνίῳ τὸ τέχνη, καὶ αὐτὴν τὴν ἀσκήσεως ἡ ἀρχή.
 καὶ εἰ καὶ μικρὰ ταῦτα, πρὸς τῷ ἀρετῶν ἐκείνῳ. καὶ ἀπὸ τούτων
 λαμβάνει καὶ ἡμεῖς γὰρ, πόσις ἢ οὐκ ἔστιν αὐτὸς Ἀντωνίῳ, ἐκ
 νῶτον γὰρ μετὰ τὸ ὄματι ἡλικίας ἐπιτηρήσας τὴν πρῶτον
 τὴν ἀσκήσεως, καὶ μετὰ δὲ τὴν γὰρ ὡρῶν ἡλικίας ἐκρυψαν
 μετὰ δὲ τὴν ἀσκήσεως τὴν ἀσκήσεως, καὶ μετὰ δὲ

αὐτοῖσιν, ὅτι ὁ κς ἡμεῖς, καὶ ὡτὴρ ἰησοῦς χς ἀγεί τέρους ἐμόνον εἰς
 τὴν βασιλείαν εἰσαφειτῶν ἐραυῶν· ἀλλὰ καὶ ἐκείνῳ κρυπτομν⁴
 καὶ ἀποκτάσοντας ἀναχωρ⁷, φανεροῖς, καὶ δῖα βροῦτοις, δῖα τῶ
 τὴν ἀρετῇ, καὶ τῶ ἀλλ' ὡφέλειαν αὐτῶν, παρὰ χς ποιῶ. ἄρ' δὲ
 χεῖρα γλῆν, καὶ τῶ ἐδνηκίς ἀνάγνωτε ταῦτα· ἵνα κῶν ἐκ τῶν
 γνώσιν ὅτι ὁ κς ἡμεῖς ἰησοῦς χς ἐμὸν χς θεός, ἐκ τῶ δεξιῆς,
 ἄρ' ὅτι καὶ οἱ ῥέτω γῆσι λαβδόντες, ἐκ πισδόντες εἰς αὐτ⁷,
 τοῖς δαίμονι, οἷς αὐτοὶ οἱ ἕλως νομίζουσιν εἶναι θεοὺς, τούτοις
 οἱ χεῖς βανὶ ἐλέγχουσιν ἐμὸν εἶναι δαίμονας, ἀλλὰ καὶ πα-
 τοῖσι, καὶ δῖα κῶσι ὡς πλάνους, ἐκ φθορέας τῶ αὐτῶν τυγχάνοντ⁷,
 πλὴ δυνάμει χς τῶ δεξ ἡμεῖς. ὡς δὲ δεξ, καὶ ἐκ κρῶσι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶ αἰῶν. ἀμὲν. ~~~~~

εἰς τῶν ~~~~~

γεγραμμένος

— 2 —

